

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

41. Θέσπιση κινήτρων, ώστε να επενδυθούν τα κεφάλαια μέσα στη χώρα (και όχι σε αναπτυσσόμενες, υπανάπτυκτες χώρες π.χ. Βαλκάνια). Γενικώς να αποτραπεί η έξοδος κεφαλαίων από τη χώρα. (Δεκτή, κατά πλειοψηφία).

42. Φορολογικές ελαφρύνσεις στους βιοτέχνες. (Δεκτή, κατά πλειοψηφία).

43. Υλοποίηση συγκεκριμένων έργων, καθώς και σταθερή περιφερειακή πολιτική, που θα οδηγήσει στη διοικητική αποκεντρωση και την περιφερειακή ανάπτυξη, για να αναστραφεί το αρνητικό κλίμα, που επικρατεί σε όλη την περιφέρεια της χώρας μας. Όλοι όσοι έχουν την ευθύνη της διαχείρισης της εξουσίας πρέπει να καταλάβουν ότι πρώτηστη εθνική πλέον ανάγκη είναι η περιφερειακή ανάπτυξη με προτεραιότητα στις ακριτικές περιοχές. Αυτό πρέπει να είναι το κύριο μέλημα των πολιτικών μας προκειμένου να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, διαφορετικές από εκείνες, που ίσχυσαν μέχρι σήμερα και οδήγησαν την Ελλάδα στην στρεβλή και άδικη για την περιφέρεια οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. (Δεκτή, ομόφωνα).

44. Η ενίσχυση των κρατικών επιχειρήσεων όπως της ΕΛΒΟ, της ΠΥΡΚΑΛ, των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά δεν θα πρέπει να αναζητηθεί μέσα από χορηγήσεις εξοπλιστικών προγραμμάτων από το Υπουργείο Άμυνας ειδικά αυτή την περίοδο, που προσπαθούν να αναδιοργανωθούν και να γίνουν ανταγωνιστικές στην παγκόσμια αγορά. (Δεκτή, κατά πλειοψηφία).

45. Αναζήτηση διαβαλκανικής στρατιωτικής συνεργασίας μέσα από τις στρατιωτικές τους βιομηχανίες με χώρες, όπως η Βουλγαρία, Ουκρανία, Αλβανία και Κύπρος. (Δεκτή, κατά πλειοψηφία).

Αθήνα, 23 Ιουνίου 1997

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα 22 Ιουνίου 1997, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00' π.μ. στην Αίθουσα 150 (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία του βουλευτή κ. Αλέξανδρου Δαμιανίδη, Προέδρου της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: «Εθνική Οικονομία, Φορολογία – Φοροδιαφυγή, Παραοικονομία, Δημόσια Έργα, Οικιστική Πολιτική – Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική, Περιβάλλον – Οικολογική Πολιτική και Περιφερειακή Ανάπτυξη – Οικονομική Ανάπτυξη» από τη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών, που πήραν μέρος στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ 1996-1997».

Στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Έφηβοι Βουλευτές»: Μιχαήλ Αγαθοκλέους (Λεμεσός), Αικατερίνη Αγλούπα (Επικρατείας), Θεόδωρος Αλεξόπουλος (Νομός Μεσσηνίας), Ελένη Αργυρίου (Β' Θεσσαλονίκης), Ελένη Ασλανίδη (Νομός Αχαΐας), Φωτεινή Βέλλιου (Β' Αθήνας), Μαρία Βλάσιου (Νομός Δράμας), Αθανασία Βότση (Επικρατείας), Αντρέας

Γανωματής (Κερύνεια), Γιάννης Γεωργαντζάς (Νομός Μαγνησίας), Παντελής Γεωργιάδης (Νομός Καστοριάς), Στυλιανός Γιαννάκης (Β' Αθήνας), Παναγιώτης Ζαχαριάς (Νομός Αργολίδας), Μαρία Καμπέρου (Β' Αθήνας), Μαριάνθη Καρατζά (Νομός Αττικής), Αγγελική Κασίμη (Νομός Κέρκυρας), Παρασκευή Κολιοπούλου (Νομός Πιερίας), Ευαγγελία Κομπούρα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Παναγιώτα Κοντού (Β' Αθήνας), Χριστίνα Κουρκουμέλη (Επικρατεία), Φώτιος Κουσόπουλος (Β' Θεσσαλονίκης), Θεόδωρος Κραψίτης (Β' Αθήνας), Χρήστος Λίγγας (Νομός Ιωαννίνων), Χρήστος Λιόντας (Νομός Σερρών), Θεόδωρος Λύτρας (Νομός Αττικής), Χαράλαμπος Μαγειρόπουλος (Α' Θεσσαλονίκης), Αγάπη Μανούκα (Νομός Καρδίτσας), Αμαλία Μολέ (Νομός Εύβοιας), Ιωάννης Μπαλάνος (Β' Θεσσαλονίκης), Παναγιώτα Μπολτέτσου (Νομός Φθιώτιδας), Παναγιώτης Νικολάου (Νομός Ιωαννίνων), Γρηγόριος Ντανοβασίλης (Νομός Καρδίτσας), Κωνσταντίνα Παναγιωτίδου (Α' Θεσσαλονίκης), Σπυριδούλα Παναγιωτοπούλου (Νομός Εύβοιας), Δημήτριος Παναρίτης (Α' Θεσσαλονίκης), Κυριακή Παπαδάκη (Νομός Πέλλας), Γεώργιος Παπαδόπουλος (Νομός Λευκάδας), Πολυάνα Παπα-Νεάρχου (Πάφος), Ελένη Παπαπαύλου (Νομός Αττικής), Λοΐζος Πετούσης (Λεμεσός),

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Καλλιόπη Πετράκη (Νομός Χανίων), Νικολίνα Ρουβά (Νομός Κέρκυρας), Χριστίνα Σακαλή (Νομός Κοζάνης), Ελένη Σερέτη (Νομός Αχαΐας), Χριστούλα Σιάκκα (Λευκωσία), Σμαράγδα Σιάκκα (Νομός Κορινθίας), Μακάριος Σιγάλας (Νομός Κυκλάδων), Βασίλειος Σουβλερός (Β' Αθήνας), Μαρία Σταμούλη (Νομός Τρικάλων), Ευάγγελος Συρίγος (Β' Αθήνας), Σπύρος Σφήμας (Λευκωσία), Γεώργιος Τζορμπατζίδης (Α' Αθήνας), Αναστάσιος Τόμπσης (Νομός Ημαθίας), Στέργιος Τριανταφύλλου (Νομός Δωδεκανήσου), Ζησης Τσανάκας (Νομός Δράμας), Λεωνίδα Φωτίου (Β' Αθήνας), Δέσπω Χατζηγεωργίου (Πάφος) και Κυριακή Χριστοφίδου (Αμμόχωστος).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αρχίζουμε τη συνεδρίασή μας στα πλαίσια του νέου θεσμού της «Βουλής των Εφήβων». Είναι η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, η οποία έχει πολύ μεγάλες αρμοδιότητες και καλύπτει όλη τη νομοθετική πρωτοβουλία στο χώρο της εθνικής οικονομίας, των οικονομικών και των δημοσίων έργων, οικισμού και περιβάλλοντος. Η Επιτροπή παρουσιάζει μεγάλη δραστηριότητα και αρκετό έργο και ίσως το 50% των υποθέσεων, δηλαδή των νομοθετικών θεμάτων, αντιμετωπίζεται από αυτή την Επιτροπή και παραπέμπονται στη συνέχεια στην Ολομέλεια της Βουλής, όπου γίνεται η τελική επεξεργασία και η ψήφιση τους. Με την κύρωσή τους από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως γίνονται νόμοι του Κράτους.

Δυστυχώς, αυτό το χρονικό διάστημα απουσιάζουν αρκετοί συνάδελφοι και δεν θα μπορούσαν να παρακολουθήσουν τη δική σας λειτουργία, στα πλαίσια του νέου αυτού θεσμού.

Σας βλέπω σαν μία φωτογραφία, μία πραγματικότητα από το μέλλον, δηλαδή σαν βουλευτές-βουλευτίνες, που μετά από δέκα-δεκαπέντε χρόνια θα βρισκονται εδώ. Έχω συμπληρώσει είκοσι χρόνια σαν βουλευτής και πρωτοήλθα εδώ, σε αυτό το κτίριο ως βουλευτής. Το γεγονός με προβληματίσε και παρόλο ότι ήμουν πολιτικοποιημένο άτομο, δεν είχα την ευκαιρία να έλθω στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Όταν πρωτοήλθα, δεν ήξερα από που να εισέλθω και ύστερα από είκοσι χρόνια, δεν γνωρίζω που είναι η Ανατολή και που η Δύση, όταν βρίσκομαι σε αυτό το κτίριο. Αυτό σας το αναφέρω, για τον απλούστατο λόγο, ότι η όποια κριτική έγινε πέρυσι και αυτή που θα γίνει φέτος και από εσάς, για τη λειτουργία του θεσμού του Κοινοβουλίου, των Βουλευτών –και θα ακουστεί από την πλευρά σας σκληρή, αυστηρή κριτική– θέλουμε να είναι δίκαιη. Θέλουμε να είσθε αυτόνομοι, αυτόφωτοι και όχι επηρεασμένοι από τρίτους, οι οποίοι βλέπουν έξω «μαύρα και άραχνα» τα πάντα, κάτι που δεν είναι καλή συμβουλή προς τους νέους ανθρώπους. Η Ελλάδα δεν ήταν πάντα όπως σήμερα και έχουν γίνει πολλά βήματα στη χώρα μας. Όλοι πρέπει να έχουμε το μέτρο, κάτι που σας έχουν διδάξει οι καθηγητές σας και θα πρέπει να αναγνωρίσετε σε εμάς –οι

οποίοι δεν είχαμε τη τύχη, σε σχέση με αυτό το θεσμό που λέγεται Κοινοβούλιο– ότι υπήρξε η έμπνευση, η αποδοχή, η καθιέρωση να φέρουμε τα νέα παιδιά, μέσα από κάποια διαδικασία, να έχουν την πρώτη επαφή με αυτό το χώρο. Με πάρα πολύ χαρά σας βλέπουμε σαν τους διαδόχους μας σε αυτό το χώρο και θα είσθε πολύ καλύτεροί μας, γιατί εμείς δεν είχαμε καμία επαφή με αυτόν. Όλα αυτά, θα βοηθήσουν σε ένα παραγωγικό και υψηλού επιπέδου Ελληνικό Κοινοβούλιο στο μέλλον, το οποίο θα στελεχώνουν αρκετοί από εσάς. Κάτι τέτοιο, το θεωρώ πολύ καλό και για το θεσμό και για την πατρίδα μας, που το έχει ανάγκη αυτές τις δύσκολες στιγμές και τις περιόδους, που θα ακολουθήσουν.

Υπάρχουν αρκετά θέματα, που έχουμε να συζητήσουμε, και είναι παρόντες κάποιοι μαθητές-δημοσιογράφοι.

Αυτή είναι η εφημερίδα που εκδίδετε; Φοβούμαι ότι πολλά έχει να «τραβήξει» ο τόπος από εσάς, αφού από τώρα βγάξετε μία τόσο καλή εφημερίδα. Ή, μάλλον το αντίθετο θα έπρεπε να πω, γιατί βλέπω ότι τουλάχιστον κάνετε πάρα πολύ καλή δουλειά. Εγώ, πάντως, θα κρατήσω την εφημερίδα για το αρχείο μου.

Εδώ θα έχουμε ένα εισηγητή, διότι εσείς είστε όλοι μία παράταξη. Όταν εμείς συνεδριάζουμε έχουμε πολλούς εισηγητές, διότι έχουμε τα κόμματα, τα οποία είναι θεσμοθετημένα από το ίδιο το Σύνταγμα. Κάθε κόμμα έχει τις δικές του απόψεις και επ'αυτών γίνεται ο διάλογος. Μπορείτε και εσείς να κάνετε το δικό σας διάλογο.

Για την οικονομία του χρόνου, και γιατί δε μπορεί να γίνει διαφορετικά, έχει καθορισθεί ένας εισηγητής, ο κ. Γεώργιος Τζορμπατζίδης από το 1ο Λύκειο Αθήνας, Περιφέρεια Α' Αθήνας.

Κύριε Τζορμπατζίδη, πάνω σε ποιο θέμα θα εισηγηθείτε; Γνωρίζετε το εύρος της εισήγησης; Θα μιλήσετε για την εθνική οικονομία, για την φορολογία-φοροδιαφυγή; Για τα θέματα δε της παραοικονομίας, των δημοσίων έργων, της οικιστικής πολιτικής, της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής, του περιβάλλοντος, των οικολογικών, είμαι σίγουρος ότι έχετε πολλές ανησυχίες, καθώς και για θέματα περιφερειακής αναβάθμισης και ανάπτυξης.

Όσοι επιθυμηθείτε να λάβετε το λόγο, θα πρέπει να σηκώσετε το χέρι σας, αναφέροντας το ονοματεπώνυμό σας και το Νομό. Είμαι ο Πρόεδρος της Επιτροπής, το όνομά μου είναι Αλέξανδρος Δαμιανίδης, βουλευτής Σερρών.

Έρχομαι από μία άλλη συνεδρίαση, που αφορούσε τις εξωτερικές υποθέσεις της Ελλάδας. Είμαι μέλος της Επιτροπής παρευρεμένων χωρών και επί τη ευκαιρία θα σας εξηγήσω ότι δημιουργείται ένας νέος διεθνής οργανισμός, όπου συμμετέχουν 11 χώρες, κυρίως οι χώρες της παρευρεθείναιας, καθώς και χώρες που δεν βρέχονται από τον Εύξεινο, όπως είναι η Ελλάδα και η Αλβανία και σε λίγο καιρό πιθανόν να έχουμε το Ισραήλ και την Αίγυπτο. Οι χώρες αυτές είναι: η Ελλάδα, Τουρκία, Ουκρανία, Μολδαβία, Βουλγαρία,

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Ρουμανία, Αλβανία, Αζερμπαϊτζάν, Γεωργία και Αρμενία.

Η Ολομέλεια συνέρχεται δύο φορές το χρόνο ανά εξαμήνο. Συνήλθε στη Γεωργία τις παραμονές των Χριστουγέννων και ο κ. Κακλαμάνης παρέλαβε την Προεδρία. Είχε προσδιοριστεί, όπως γίνεται κάθε χρόνο, στον Αστέρα της Βουλιαγμένης. Εκεί διατυπώνονται διάφορες θέσεις και περνάνε διάφορες διατάξεις, οι οποίες εξαρτώνται από τη μαχητικότητα και τη δραστηριότητα των εκπροσώπων μας. Εμείς οι Έλληνες τα πήγαμε καλά, διότι περάσαμε κάποιες διατάξεις, οι οποίες μας ενδιαφέρουν πολύ, κυρίως μία διάταξη, που αναφέρεται στον ελεύθερο επαναπατρισμό των προσφύγων και την επιστροφή των περιουσιών τους. Μία τέτοια περίπτωση που μας ενδιαφέρει είναι αυτή των Κυπρίων και σ' αυτό μας έκανε εντύπωση ότι η Τουρκία, η οποία αρχικά δεν συμφωνούσε, υποχρεώθηκε μετά σε συμφωνία, διότι από τις 11 χώρες οι 10 ήταν υπέρ. Εκτός αυτού, υπήρχαν και άλλες πολύ ενδιαφέρουσες διατάξεις για τη χώρα. Είναι ένας νέος οργανισμός, στον οποίο συμμετέχει η Ελλάδα, της οποίας το μέλλον δεν είναι στην ανεπτυγμένη Ευρώπη, αλλά στην υποανάπτυκτη περιοχή του Ευξείνου Πόντου, όπου καλούμαστε εμείς, ως ανεπτυγμένη χώρα, να παίξουμε ένα σημαντικό ρόλο.

Αυτό, όμως, θα εξαρτηθεί και από τα όσα θα μας πείτε και εσείς εδώ αυτές τις μέρες και από αυτά, που θα κάνετε όσοι τυχόν στο μέλλον έρθετε «στο πόδι μας».

Επί των διαδικαστικών θεμάτων, το λόγο έχει η κυρία Χριστοφίδου Κυριακή.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ (Αμμόχωστος): Τα παιδιά πρέπει οπωσδήποτε τα θέματα, που θα αναπτύξουν, να αφορούν την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων; Δε μπορούμε να αναπτύξουμε κάποια άλλα θέματα;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πρέπει να εφαρμόσουμε τον Κανονισμό της Βουλής. Ό,τι εφαρμόζεται στην Ολομέλεια εφαρμόζεται και στις Επιτροπές. Εγώ, βέβαια, εφαρμόζω τον Κανονισμό με κάποια ελαστικότητα, όμως δεν πρέπει να ξεφεύγουμε από το θέμα, που απασχολεί την Επιτροπή μας. Εάν, βέβαια, σε κάποια περίπτωση χρειαστεί, εσείς να κάνετε κάποια αναφορά σε κάποιο θέμα, που είναι έξω από το αντικείμενο που συζητάμε, μπορείτε να το κάνετε. Βέβαια, το θέμα που θα αναπτύξετε, θα πρέπει να έχει πάντα σχέση με την εθνική οικονομία. Στην Ολομέλεια θα είναι διαφορετικά τα πράγματα και θα μπορείτε να μιλήσετε πιο ελεύθερα. Εδώ μπορείτε να κάνετε κάποιες αναφορές, σε θέματα, που σας ενδιαφέρουν και συνδέονται με το θέμα, που συζητάμε.

Το λόγο έχει η κα Χριστοφίδου Κυριακή.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ (Αμμόχωστος): Θα ήθελα να αναπτύξω ένα παράπονο, που έχω για τους Ελλαδίτες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τέτοια παράπονα θα πρέπει να τα αποφεύγουμε. Ακούω πολλές φορές Ελλαδίτες-Έλληνες να εκφράζονται

όχι όπως πρέπει για τους Κύπριους. Ακούω επίσης Κύπριους να λένε κάτι αντίστοιχο για τους Ελλαδίτες. Και θα ήθελα κάτι τέτοιου είδους αντιπαλότητες μεταξύ Ελλήνων να μην υπάρχουν. Και όπως γνωρίζετε, ο Ελληνισμός δεν είναι κάτι περιορισμένο, καλύπτει όλη την υδρόγειο. Εσείς, όμως, αν θέλετε, μπορείτε να κάνετε μια αναφορά και μπορεί αυτή να αξιολογηθεί ανάλογα.

Το λόγο έχει ο κ. Τόμτσης Αναστάσιος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΟΜΤΣΗΣ (Νομός Ημαθίας): Θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση σχετικά με τα διαδικαστικά θέματα. Τώρα που θα εγγραφούμε, για να λάβουμε το λόγο, κάνουμε αναφορά στο σύνολο των θεμάτων ή ξεχωριστά;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πρώτα θα μιλήσετε για την Εθνική Οικονομία και εν συνεχεία θα περάσουμε στο επόμενο θέμα. Θα εξαντλούμε, λοιπόν, κάθε ένα θέμα χωριστά και θα γίνεται ψηφοφορία και στη συνέχεια θα περνάμε στο άλλο θέμα.

Το λόγο έχει η κυρία Κοντού Παναγιώτα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΝΤΟΥ (Β' Αθήνας): Τα άτομα, τα οποία είχαν επιλέξει άλλο κλάδο και πιο πολύ στα κοινωνικά θέματα και δεν έχουν κάποια σχέση τόσο μεγάλη με το αντικείμενο και θέλουν να μιλήσουν και στην Ολομέλεια, αυτό θα πρέπει να περάσει από κάποια διαδικασία, για να φθάσουμε να μιλήσουμε εκεί για το δικό μας πρόβλημα; Θα πρέπει να έχουμε κάνει κάποιες ιδιαίτερες προτάσεις; Διότι δεν μας έχουν ενημερώσει καλά για τις διαδικασίες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Είναι τα αυστηρώς κοινωνικά θέματα αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων. Η έννοια, όμως, «κοινωνικός» μπαίνει σχεδόν παντού, και ιδίως σε αυτή την Επιτροπή. Μπορείτε να μιλήσετε και εδώ και να περάσει η πρότασή σας. Όταν θα μιλάμε για την Εθνική Οικονομία και θα φθάσουμε στη φορολογία, νομίζετε ότι δεν έχει κοινωνική χροιά και διάσταση το όλο θέμα; Μπορείτε να πείτε πάρα πολλά πράγματα για άμεση ή έμμεση φορολογία, ποιος πληρώνει, καθώς επίσης να αναφερθείτε και στον κοινωνικό μισθό. Επίσης, για παράδειγμα, το περιβάλλον και η προστασία του δεν έχει κοινωνική διάσταση;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΝΤΟΥ (Β' Αθήνας): Θέλω να μάθω, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν με ενδιαφέρει να μιλήσω στην Επιτροπή για κάποια συγκεκριμένα προβλήματα, πώς θα κριθούν τα άτομα που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κατ' αρχήν, πρέπει να σας γνωστοποιήσω ότι, στις δηλώσεις που κάνατε, η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων «Βουλευτών-Εφήβων», δήλωσαν κοινωνικές και μορφωτικές υποθέσεις. Ίσως γιατί τους αγγίζουν περισσότερο αυτά τα θέματα, ίσως γιατί τα ζούν πιο άμεσα ή ίσως, λόγω της ηλικίας τους και της πορείας τους μέσα στην ζωή, δεν σχετίστηκαν με οικονομικά θέματα. Έπρεπε να δοθεί μία λύση. Γι' αυτό, η αρμόδια Επιτροπή αναγκάστηκε να

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

τοποθετήσει κάποιους «Βουλευτές-Εφήβους» στην δική μας Επιτροπή, άσχετα, εάν δεν δήλωσαν συμμετοχή σε αυτή.

Πιστεύω ότι θα ωφεληθείτε περισσότερο από αυτή την Επιτροπή, γιατί εκεί θα συζητούσατε θέματα, που ήδη τα γνωρίζετε, ενώ εδώ θα έρθετε σε επαφή με θέματα, που δεν τα γνωρίζετε. Και μέσα από την συζήτηση και τον διάλογο, θα διαμορφώσετε νέες απόψεις για ζητήματα, που μέχρι τώρα μπορεί να μη σας απασχολούσουν, αλλά που είναι μέσα στην ζωή σας και είναι απαραίτητο να γνωρίζετε. Αυτό μη σας απογοητεύει. Άλλωστε, κάποιες προτάσεις από εδώ θα πάνε στην Ολομέλεια.

Θα παρακαλούσα τον κ. Μελισσάρη, ο οποίος είναι μέλος της επιτροπής του προγράμματος, να σας κάνει μία ενημέρωση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΕΛΙΣΣΑΡΗΣ (Μέλος της Επιτροπής Προγράμματος): Κατ'αρχήν, συγχαρητήρια για την επιλογή σας. Επειδή ήμουν υπεύθυνος στο κέντρο αξιολόγησης των εργασιών όλων των παιδιών, που πήραν μέρος σε αυτό το πρόγραμμα, σας λέω τούτο. Εσείς συμμετέχετε στην Επιτροπή αυτή για να υποστηρίξετε τις θέσεις, τις απόψεις και τις προτάσεις των συμμαθητών σας, που δεν επελέγησαν. Έτσι λοιπόν, σε οποιαδήποτε Επιτροπή και αν συμμετείχατε, θα ήσασταν υποχρεωμένοι όλες αυτές τις προτάσεις να τις αναπτύξετε και να τις παρουσιάσετε. Συμμετέχετε σ' αυτή την Επιτροπή παρ' όλο που δεν τη δηλώσατε, αλλά έπρεπε οι επιτροπές να είναι αριθμητικά ισοδύναμες. Πρέπει να γνωρίζετε ότι οι περισσότεροι μαθητές επέλεξαν την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Δώδεκα μόνον από εσάς είχατε βάλει ως πρώτη επιλογή την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και τις άλλες Επιτροπές τις είχατε ως δεύτερη ή και τρίτη επιλογή.

Σας δώσαμε, λοιπόν, το φυλλάδιο, που έχει τη Σύνθεση των εργασιών και των 13.000 μαθητών, που πήραν μέρος, για να την μελετήσετε. Βέβαια, ίσως ο χρόνος δεν ήταν πολύς και σ' αυτό φταίει ότι συμπιεστήκαμε από 'αποψη ημερών, λόγω της απεργίας.

Στο τέλος θα επιλέξουμε από την Επιτροπή αυτή τους ομιλητές για την Ολομέλεια. Εάν επιλεγείτε, εκεί θα έχετε το δικαίωμα να πείτε ο,τιδήποτε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα πρέπει να μην αναλώσουμε πολύ χρόνο στα διαδικαστικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΠΟΛΑΤΕΤΣΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Είπατε ότι θα επιλεγούν επτά «Βουλευτές», για να μιλήσουν στην Ολομέλεια. Μπορείτε να μας αναφέρετε τα κριτήρια, με τα οποία θα γίνει αυτή η επιλογή;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κατ' αρχήν, θα πρέπει να δηλώσετε, ποιοί θέλετε να μιλήσετε. Θα γράψετε σε ένα χαρτί το όνομά σας και ότι επιθυμείτε να μιλήσετε στην Ολομέλεια. Εάν οι ενδιαφερόμενοι

δεν είναι περισσότεροι από επτά, θα μιλήσουν όλοι. Εάν είναι περισσότεροι από επτά, τότε ή θα κάνουμε κλήρωση ή θα γίνει ψηφοφορία. Εγώ θα προτιμούσα να γίνει κλήρωση, εάν συμφωνείτε και εσείς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΥΤΡΑΣ (Νομός Αττικής): Στα θέματα της δικής μας Επιτροπής, δεν υπάρχει δυνατότητα να προσθέσουμε επιπλέον προτάσεις; Όπως, για παράδειγμα, το θέμα της ανεργίας;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Βεβαίως.

Εσείς θα καταθέσετε το κείμενο, που έχετε στα χέρια σας, ως πρόταση, στο Προεδρείο.

Ο Κανονισμός δεν επιτρέπει παρεμβάσεις, όταν μιλάει κάποιος συνάδελφός σας. Όποιος λάβει τον λόγο, μπορεί να κάνει μία αναφορά σε κάτι που είπε κάποιος άλλος συνάδελφος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ (Β' Αθήνας): Διάβασα σε μία εφημερίδα ότι το υπουργείο Οικονομικών είχε στείλει μία έκθεση για αυτά, που είπαν οι «Βουλευτές-Εφήβους» πέρυσι. Μπορείτε να μας πείτε, τί έλεγε ακριβώς αυτή η έκθεση;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν ξέρω, γιατί σας ενδιαφέρει αυτό, αλλά ούτε είμαι και σε θέση να το έχω αυτή τη στιγμή.

Δεν ξέρω, αν μπορούμε να το ζητήσουμε αυτή τη στιγμή και τότε θα το έχουμε. Εδώ, όμως, πρέπει να προχωρήσουμε με τα θέματα που έχουμε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΕΛΙΣΣΑΡΗΣ (Μέλος της Επιτροπής Προγράμματος): Θα σας δώσω μια χρήσιμη πληροφορία. Είμαι καθηγητής και πρέπει να σας πω ότι τώρα, που το υπουργείο Παιδείας συζητεί τα διάφορα θέματα, όπως είναι το θέμα των εξετάσεων, έλαβε σοβαρά υπόψη του τα λεχθέντα πέρυσι από την αντίστοιχη «Βουλή των Εφήβων».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ορίστε, κύριε Τζορμπιατζίδη έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΡΜΠΙΑΤΖΙΔΗΣ (Εισηγητής - Α' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, ήθελα, να με πληροφορήσετε για τις υποχρεώσεις μου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα μιλήσετε, για τα θέματα που έχετε ορισθεί εισηγητής και μετά θα δώσουμε το λόγο στους ομιλητές από τέσσερα λεπτά στον καθένα, για να πουν τις απόψεις τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΡΜΠΙΑΤΖΙΔΗΣ (Εισηγητής - Α' Αθήνας): Όταν μιλάτε για εισήγηση, τι εννοείτε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν έχετε ορισθεί εισηγητής;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΡΜΠΙΑΤΖΙΔΗΣ (Εισηγητής - Α' Αθήνας): Δεν είχα σχετική ενημέρωση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Οι εισηγητές μιλούν στην Επιτροπή, όπου μετέχουν και στη συνέχεια θα μιλήσουν και στην Ολομέλεια.

Αυτά που θα μας πείτε εδώ, θα τα πείτε και στη Βουλή.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Εκεί ίσως πείτε περισσότερα, εάν υπάρχει ο χρόνος και σας παρακαλώ να αρχίσετε την εισήγησή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΡΜΠΙΑΤΖΙΔΗΣ (Εισηγητής - Α' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχήν, έχω ασχοληθεί με το κυκλοφοριακό πρόβλημα της Αθήνας. Το κυκλοφοριακό πρόβλημα είναι σε όλους μας γνωστό, είναι καθημερινό φαινόμενο η αναμονή, το μποτιλιάρισμα, η ταλαιπωρία και όλα όσα δημιουργούν και προκαλούν τη ρύπανση τα γνωρίζουμε και τα ζούμε. Έτσι το κυκλοφοριακό πρόβλημα της Αθήνας κάθε μέρα γίνεται και δυσκολότερο.

Γι' αυτό, κατά την άποψή μου, πρέπει να παρθούν περισσότερα μέτρα, έστω και αν αυτά φανούν ριζοσπαστικά. Πρέπει, κατ' αρχήν, να εκσυγχρονιστούν όλες οι συγκοινωνίες. Γι' αυτό το σκοπό έχω να προτείνω κάποια μέτρα.

Προτείνω ιπτάμενο τρένο, το οποίο θα κινείται σε κάποιες υπερυψωμένες ράγες, που θα είναι στηριγμένες σε κάθετους πυλώνες και η κατεύθυνσή του θα είναι κατά μήκος όλων των μεγάλων δρόμων της Αθήνας. Έτσι, το τρενάκι αυτό θα λειτουργεί παράλληλα και με το μετρό. Και αυτό το λέω, γιατί έτσι που διαμορφώνεται το θέμα, από την πλευρά του μετρό, που δεν μπορεί να πάει σε όλα τα μέρη της Αθήνας, το τρενάκι θα βοηθήσει πολύ.

Με αυτήν την πρότασή μου ήθελα, κυρίως, να αποθαρρύνω τους πολιτικούς εκείνους, οι οποίοι σκέπτονται να κατασκευάσουν τραμ στην Αθήνα. Με την πρότασή μου αυτή πιστεύω, ότι η όλη διαδικασία θα αλλάξει και τα σημερινά φαινόμενα θα εκλείψουν κατά πολύ και η άνεση θα είναι μεγαλύτερη. Το τρενάκι θα είναι πολύ γρήγορο, δεδομένου ότι δεν θα έχει φανάρια, δεν θα συναντάει κίνηση και κάθε τι που θα είναι σε θέση, να το καθυστερήσει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Τζορμπιατζίδη, με συγχωρείτε, για τη διακοπή. Εδώ θα χρειασθεί να κάνουμε μια αλλαγή στη διαδικασία. Είπαμε, κατ' αρχήν, να συζητάμε ένα-ένα θέμα. Έτσι, όμως, αν υπάρξουν πολλοί ομιλητές, δεν θα μας επαρκέσει ο χρόνος. Και για οικονομία χρόνου, παρακαλώ η τοποθέτηση να γίνει εφ' όλης της ύλης, εφ' όλων των θεμάτων που υπάρχουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΡΜΠΙΑΤΖΙΔΗΣ (Εισηγητής - Α' Αθήνας): Θα μιλήσω γι' αυτά, με τα οποία έχω ασχοληθεί.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Για όσα έχετε ασχοληθεί, βεβαίως. Και επιπλέον να μας πείτε για τις οικονομικές και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, που θα έχουν τα μέτρα, που προτείνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΡΜΠΙΑΤΖΙΔΗΣ (Εισηγητής - Α' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, θα συνεχίσω με τις συγκοινωνίες. Αναφέρονται στα οικονομικά μέτρα, που χρειάζονται, στη σπατάλη της ενέργειας, που γίνεται και στις ώρες, που χάνονται, όταν το επιβατικό κοινό ταλαιπωρείται στους δρόμους.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έχετε τίποτε άλλο να προσθέσετε, κύριε Τζορμπιατζίδη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΡΜΠΙΑΤΖΙΔΗΣ (Εισηγητής - Α' Αθήνας): Όχι κύριε Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η κυρία Ασλανίδη Ελένη, από το Νομό Αχαΐας, έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΑΣΛΑΝΙΔΗ (Νομός Αχαΐας): Κύριε Πρόεδρε, με την ευκαιρία της αναφοράς από τον εισηγητή του θέματος των μεταφορών, θα ήθελα να προσθέσω και εγώ μερικές απόψεις, μου που αφορούν τα δημόσια έργα.

Τα δημόσια έργα, μπορούν να χαρακτηρισθούν ως έργα πνοής για την Ελλάδα, αλλά, από την άλλη πλευρά, κατά την εκτίμησή μου, δεν εκτελούνται σωστά. Συνεπώς, πολλές φορές καταντούν, να μην είναι ωφέλιμα για όλους.

Μια άλλη παρατήρηση είναι ότι βλάπτεται η Εθνική Οικονομία, όταν αυτά δεν εκτελούνται σωστά. Σημαίνει, βέβαια, αυτό, ότι οι εργολάβοι ωφελούν την τσέπη τους.

Όταν τα δημόσια έργα εκτελούνται σωστά και υπεύθυνα, και εξοικονόμηση χρημάτων προκύπτει, αλλά και έργα άλλα μπορούν να γίνουν.

Όλοι οι υπεύθυνοι θα πρέπει να θέσουν σωστά κριτήρια. Θα οδηγηθούμε έτσι στο να γνωρίζει η Κυβέρνηση ποιοί είναι οι σωστοί, ποια εχέγγυα διαθέτουν και ποια είναι η απόδοσή τους ως εργολάβοι, με βάση παλιότερες δουλιές που έχουν κάνει.

Θα έλεγα, ότι θα πρέπει να γίνει μία δημόσια υπηρεσία με τον διακριτικό τίτλο ΜΕΤ, στην οποία θα υπάγονται όλοι οι εργολάβοι, που έχουν αναλάβει δημόσια έργα και θα σημειώνονται η επαγγελματική τους πορεία και απόδοση στα δημόσια έργα. Έτσι η Κυβέρνηση κάθε στιγμή θα γνωρίζει με ποιούς έχει να κάνει.

Από την άλλη πλευρά, νομίζω ότι απαιτείται να γίνεται σωστή και συχνή επίβλεψη κατά τη διάρκεια εκτελέσεως των έργων.

Θα πρέπει να μας απασχολεί η διάθεση των εθνικών πόρων και επομένως θα πρέπει να ελέγχουμε τη σωστή διάθεσή τους, γιατί πολλά πρέπει να γίνουν και δεν γίνονται.

Τέλος, θα έλεγα ότι η διαδικασία έκπτωσης ενός εργολάβου, όταν δεν εκτελεί ένα έργο σωστά, να είναι ταχύτερη, γιατί τώρα η διαδικασία είναι βραδύτατη. Θα πρότεινα να αλλάξει η νομοθεσία στο σημείο αυτό, για να μην κατασπαταλούνται και δημόσια χρήματα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέσατε ένα σπουδαίο θέμα, το οποίο είναι πολυσύνθετο. Μου άρεσε όμως ο προβληματισμός σας.

Πρέπει να πω προς τους παριστάμενους «Έφηβους Βουλευτές», ότι η διαδικασία των συζητήσεων στην επιτροπή είναι πιο ελαστική, απ' ό,τι στην Ολομέλεια. Ο κανονισμός επιβάλλει την εγγραφή των ομιλητών μέχρι του πέρατος της ομιλίας του εισηγητή. Εδώ στην επιτροπή, παρά το γεγονός ότι ο εισηγητής έχει τελειώσει, είναι ευπρόσδεκτη κάθε αίτηση ομιλίας. Συνεπώς, ο κατάλογος των ομιλητών παραμένει ανοικτός.

Ο κύριος Ζαχαριάς Παναγιώτης «βουλευτής» Αργολίδας έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ (Νομός Αργολίδας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στη φοροδιαφυγή και τους φοροτεχνικούς.

Η φορολογία, που έχει επιβάλλει η Κυβέρνηση, είναι αρκετά μεγάλη και παράλληλα οι φοροτεχνικοί, δυσκολεύονται στη συμπλήρωση των απαιτούμενων εγγράφων.

Για τη φοροδιαφυγή θα έλεγα, ότι είναι σχεδόν ανύπαρκτη μετά τα μέτρα, που έχει λάβει η Κυβέρνηση. Υπάρχουν πολλοί ελεγκτικοί μηχανισμοί, οι οποίοι δεν έχουν καμιά σχέση με τους παλιότερους.

Η φορολογία, που έχει επιβληθεί στη χώρα μας, μπορεί να προέρχεται και από τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να γίνει η πλήρης ένταξη της χώρας μας σ' αυτήν. Μπορεί, όμως, να υπάρχουν και άλλοι λόγοι, τους οποίους δεν γνωρίζω.

Εκτιμώ ότι η φορολογία πρέπει να μειωθεί και κυρίως στο ναυτικό λαό και σε όσους έχουν μικρά εισοδήματα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν διευκρινίσατε, όμως, εάν οι προτάσεις αφορούν την άμεση ή την έμμεση φορολογία. Προφανώς αναφέρεσθε στη φορολογία εισοδήματος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ (Νομός Αργολίδας): Ακριβώς. Και θα ήθελα να προσθέσω να αποφευχθούν οι γραφειοκρατικές διαδικασίες, για τη διευκόλυνση των φοροτεχνικών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Αργυρίου.

ΕΛΕΝΗ ΑΡΓΥΡΙΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης): Θέλω να αναφερθώ στην ανεργία, γιατί τα τελευταία χρόνια έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις και γιατί εμείς οι έφηβοι, σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, θα βρεθούμε αντιμέτωποι με αυτό το φαινόμενο. Σε μία εποχή, που οι νέοι εναποθέτουν τις ελπίδες τους, για μελλοντική καριέρα και επιτυχία, στην εύρεση μιας εργασίας, που θα πληροί τέτοιες προϋποθέσεις και θα μπορεί ταυτόχρονα με τα οικονομικά οφέλη να τους πληρεί ουσιαστικά, το φαινόμενο της ανεργίας έρχεται να γκρεμίσει αυτά τα όνειρα και να καταστήσει τις συγκεκριμένες προσδοκίες τους, πιο απατηλές από ποτέ. Παρ' όλη την κοινωνική χροιά, που έχει το πρόβλημα, έχει αντίκτυπο στην οικονομία της χώρας και γι' αυτό θα αναφερθώ σε αυτό το θέμα.

Οι γνώσεις μου πάνω στα οικονομικά είναι πολύ περιορισμένες, αλλά πιστεύω ότι το υπουργείο Εθνικής Οικονομίας θα μπορούσε να πάρει κάποια μέτρα για την αντιμετώπιση του συγκεκριμένου προβλήματος.

Προτείνω ο προσανατολισμός να μην είναι μόνον προς τα θεωρητικά μαθήματα ή προς μια επαγγελματική αποκατάσταση μέσω των πανεπιστημιακών σχολών, αλλά να προωθούνται οι μαθητές να ασχολούνται και με τεχνικά επαγγέλματα, ώστε να περιοριστεί αυτό το συγκεκριμένο πρόβλημα. Επίσης, θα πρέπει για τους άνεργους, που συνήθως αποτε-

λούν μεγάλο μέρος του πληθυσμού, που δημιουργεί διάφορα κοινωνικά προβλήματα, να αυξηθούν τα επιδόματα, που τους δίνονται και να δημιουργηθούν σχολές, μέσα από τις οποίες θα μπορούν να αυξήσουν τις γνώσεις τους, σε επαγγέλματα, που δεν έχουν μεγάλη ζήτηση, ώστε να βρουν ευκολότερα εργασία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέσατε ένα πολύ σημαντικό θέμα και θέλω να συμπληρώσω, ότι το θέμα των σπουδών στα πανεπιστήμια, τα παιδιά να μη το βλέπουν σαν επαγγελματική λύση, αλλά σαν επιπλέον γνώση και ανεξάρτητα φυσικά από το επάγγελμα, που θα διαλέξουν.

Ο κ. Παναρίτης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΑΡΙΤΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Θέλω να μιλήσω για τον τουρισμό, έναν παράγοντα, που επηρεάζει άμεσα την εθνική οικονομία. Ο τουρισμός έχει μειωθεί πολύ τα τελευταία χρόνια και εντοπίζω αυτό το πρόβλημα σε αίτια, που δε μπορούν να αντιμετωπιστούν, όπως οι πόλεμοι στη Γιουγκοσλαβία και στον Περσικό και σε αίτια, όπως το περιβάλλον. Πιστεύω, ότι θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν μερικά περιβαλλοντολογικά προβλήματα, εξαιτίας των οποίων είχε δημιουργηθεί μια άσχημη γνώμη στο εξωτερικό για την Ελλάδα, ώστε πολλοί τουρίστες να μην έρθουν στη χώρα μας. Θα έπρεπε το κράτος να πάρει κάποιες αποφάσεις για προβλήματα, όπως η άναρχη δόμηση, η μόλυνση της θάλασσας και η καταστροφή αρχαίων μνημείων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Παναγιωτοπούλου.

ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ευβοίας): Θα ήθελα να αναφερθώ στο περιβάλλον και συγκεκριμένα στη μόλυνση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Προηγουμένως, θα ήθελα να συμπληρώσω κάτι για τον τουρισμό. Ο Έλληνας θα πρέπει να αρχίσει να ασχολείται με την περιποίηση του τόπου του, αρχίζοντας από την σχετική ασφάλεια και ευκολία στα ταξίδια, τη βελτίωση των οδικών δικτύων και την εμφάνιση πιο εξυπηρετικών μεταφορικών μέσων. Επίσης, με την ανακαίνιση ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων και έργων τουριστικής υποδομής, όπως και με τη βαθμιαία επέκτασή τους με σκοπό την αξιοποίηση και άλλων ίσως άγνωστων περιοχών, που θα διαθέτουν τις κατάλληλες υποδομές για τουριστική ανάπτυξη. Το κράτος θα μπορούσε να ενθαρρύνει αυτούς τους ανθρώπους, θεσπίζοντας ειδικά δάνεια γι' αυτές τις περιπτώσεις, με μηδαμινά επιτόκια και με πολλές δόσεις. Πολλοί Έλληνες δεν έχουν την οικονομική ευχέρεια να ανταπεξέλθουν στη δημιουργία τέτοιων εγκαταστάσεων.

Επίσης, θέλω να αναφερθώ στη χειμερία νάρκη του ελληνικού τουρισμού και πιστεύω ότι είναι καιρός να αξιοποιηθούν καιρικές θέσεις της Βόρειας Ελλάδας, όπως η Μακεδονία και η Θράκη, ώστε να αναπτυχθεί μια τουριστική κίνηση, η οποία θα απέβλεπε στη μετακίνηση και στην κατοίκηση

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

εκείνων των περιοχών, λύνοντας πολλά προβλήματα, όπως η αμφισβήτηση των βόρειων ελληνικών εδαφών.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι είναι ανεξέλεγκτη η αισχροκέρδεια, η οποία και απωθεί τις τουριστικές μάζες. Στη προκειμένη περίπτωση, οι διαφημιστικές καμπάνιες θα μπορούσαν να φανούν χρήσιμες και ωφέλιμες για τη χώρα μας και η ελληνική τουριστική βιομηχανία θα γίνει ευρύτερα γνωστή και θα έλθουν και πιο πολλοί τουρίστες στην Ελλάδα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εμείς θέλουμε να σας ακούσουμε. Θεωρείστε ότι είναι και μία προπόνηση, γιατί στην Ολομέλεια θα σας βλέπει όλη η Ελλάδα, άρα θα πρέπει να έχετε εξοικειωθεί με το χώρο. Εδώ μπορείτε να μιλάτε ελεύθερα, όπως θα μιλούσατε στο σπίτι σας με τους δικούς σας, ή με τους καθηγητές σας στο σχολείο. Εγώ βλέπω ότι οικονομούμε χρόνο και όταν κάποιος θέλει να προσθέσει κάτι δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ευβοίας): Η σημασία της προστασίας για το θαλάσσιο περιβάλλον είναι μεγάλη και είναι δύσκολο να την καταλάβει κανείς. Υπάρχουν κάποιοι ειδικοί επιστήμονες, που ασχολούνται με το θέμα αυτό και κάνουν κάποιες προβλέψεις, όπως ο περιήγημος γάλλος ερευνητής Κουστώ, ο οποίος προβλέπει ότι η Μεσόγειος, η πιο όμορφη και πιο γαλάζια θάλασσα του κόσμου, θα γίνει μία νεκρή θάλασσα. Αυτή η αλήθεια ελπίζω να μας κάνει να καταλάβουμε τη σημασία της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος, «για να μη στέκουμε στα ακρογιάλια της και να θρηνούμε τον χαμένο μας παράδεισο».

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε τον κίνδυνο όσο γίνεται γρηγορότερα, γι' αυτό προτείνω: Βιολογικούς καθαρισμούς για τα νερά, που υδρεύουν πόλεις και χωριά. Η μόλυνση του θαλάσσιου περιβάλλοντος αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Με τις βιοκαλλιέργειες καταστρέφεται συνεχώς ένα μέρος των μικροοργανισμών, με τους οποίους τρέφονται τα ψάρια, επομένως εξαντλούνται τα γήινα αποθέματα διατροφής.

Οι ποινές για ορισμένες επιβλαβείς δραστηριότητες, όπως βασιανισμός σπανίων ειδών ζώων, μεσογειακή φώκια, θαλάσσια χελώνα Καρέττα-Καρέττα, δελφίνια και καρχαρίες, να είναι πιο αυστηρές για τους καταπατητές του νόμου.

Το νερό είναι σπάνιο στο σύμπαν, συνώνυμο με τη ζωή, πολύτιμο μοναδικό και γι' αυτό πρέπει να αλλάξουμε τη στάση μας στο θαλάσσιο περιβάλλον. Δεν πρέπει να το βλέπουμε σαν κάτι μυστηριώδες, σαν ένα αλλόκοτο κόσμο μυστικό στη χειρότερη περίπτωση, σαν ένα σκουπιδότοπο. Εκείνο που πρέπει να κάνουμε είναι να το προστατέψουμε γνωρίζοντας τι το βλάπτει και τι το ζωογονεί, περισσότερο τι έχει να μας διηγηθεί.

Είναι λένε ο άνθρωπος το μόνο λογικό ον, που υπάρχει στη γη. Μήπως, όμως, συμβαίνει το αντίθετο; Μήπως εμείς οι άνθρωποι είμαστε τα μόνα ανώμαλα τρελλά όντα της γης; Μάλλον αυτό συμβαίνει, γιατί αν είμαστε λογικοί και όχι

παράφρονες δεν θα προσπαθούσαμε να καταστρέψουμε ό,τι πιο όμορφο μας περιβάλλει, την ίδια τη ζωή μας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πολύ ωραία. Όσοι έχετε λάβει ή θα λάβετε το λόγο να φέρετε τις γραπτές προτάσεις σας στο Προεδρείο, οι οποίες θα τεθούν σε ψηφοφορία.

Το λόγο έχει ο κ. Λύτρας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΥΤΡΑΣ (Νομός Αττικής): Θα ήθελα να μιλήσω για την ανεργία, γιατί πιστεύω ότι μόνον τα αποτελέσματα της ανεργίας έχουν κοινωνική χροιά, ενώ τα αίτια της έχουν αποκλειστικά οικονομική χροιά. Νοιώθω λίγο άβολα, έχοντας ακούσει τις απόψεις των συναδέλφων μου, γιατί πρόκειται να πω κάποια πράγματα, που ίσως φανούν ουτοπικά.

Η ανεργία είναι στενά συνδεδεμένη με τα θεμέλια του οικονομικού συστήματος, δηλαδή του οικονομικού φιλελευθερισμού. Η εργασία όπως ξέρουμε έχει ένα διπλό ρόλο στην οικονομία. Αφ' ενός είναι οδός διανομής του πλούτου και οδός, από την οποία η παραγωγή ενός κράτους ή του πλανήτη ολόκληρου μοιράζεται στους εργαζόμενους, από την άλλη, όμως, είναι για τους εργοδότες ένα περιττό κόστος εργασίας, το οποίο θα πρέπει πάση θυσία να περικοπεί. Το πρόβλημα ξεκινάει από τις νέες συνθήκες, που διαμορφώνονται στο ανταγωνιστικό περιβάλλον σε παγκόσμια κλίμακα. Διότι εκεί προβάλλει επιτακτική ανάγκη να περικόψουμε το κόστος παραγωγής. Για τους εργοδότες, ένας εύκολος τρόπος περικοπής του κόστους είναι η μείωση των θέσεων εργασίας.

Σε τελική ανάλυση πιστεύω ότι το «δυστυχώς» αφορά και τους εργοδότες, λόγω του ότι η ανεργία δημιουργεί την κοινωνική ανισότητα. Διευρύνεται το φάσμα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς. Αυτό, όμως, δεν μπορεί στην ουσία να βοηθήσει ούτε τους ίδιους τους εργοδότες. Διότι η αυξημένη ανταγωνιστικότητα έχει ως αποτέλεσμα την αυξημένη παραγωγή αγαθών. Τα αγαθά αυτά θα πρέπει και να καταναλωθούν, ειδεμή δεν υπάρχει λόγος παραγωγής τους. Άρα και ο λαός μίας χώρας δεν έχει καταναλωτική δύναμη, τότε τα αγαθά αυτά δεν θα απορροφηθούν, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι θα ζημιωθούν και οι εργοδότες. Αυτό δυστυχώς, στα πλαίσια του οικονομικού φιλελευθερισμού, δεν είναι δυνατόν να το καταλάβουν ούτε οι εργοδότες, ούτε οι εργαζόμενοι. Διότι οι εργοδότες θα κοιτάξουν το άμεσο συμφέρον τους και όχι το μακροπρόθεσμο.

Υπό τις συνθήκες αυτές, οδηγούμαστε σε ένα φαύλο κύκλο. Διότι, όσο αυξάνεται η ανεργία, τόσο μειώνεται η απορρόφηση των προϊόντων. Όσο μειώνεται η απορρόφηση των προϊόντων, τόσο προβάλλεται η ανάγκη για περικοπή του κόστους. Άρα, οδηγούμαστε συνεχώς σε μεγαλύτερη ανεργία. Και η αύξηση της ανεργίας δεν υφίσταται μόνον σε ευρωπαϊκό, αλλά σε παγκόσμιο επίπεδο.

Έχω να παρατηρήσω τρία πράγματα. Η εργασία υπάγεται στο νόμο της προσφοράς και της ζήτησης. Αυτό σημαίνει ότι, σήμερα που η προσφορά υπερκαλύπτει τη ζήτηση, είναι

αναπόφευκτο όχι μόνον ότι θα έχουμε ανεργία, αλλά και περικοπή των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Και αυτό μόνον ανησυχία μπορεί να φέρει. Ακόμη, η ανακατανομή του εργατικού δυναμικού και η ευελιξία του, όπως π.χ. κάποιος να σπουδάζει δικηγόρος και να κάνει τον επιχειρηματία, θεωρώ ότι είναι ημίμετρα, γιατί δεν προσφέρουν τη ριζική λύση του προβλήματος.

Μία τρίτη και σημαντικότερη παρατήρηση, η οποία διαπιστώνεται και εμπειρικά, είναι ότι η αναπτυξιακή πολιτική δεν έχει το αναμενόμενο αποτέλεσμα. Αυτό συμβαίνει, διότι η ανάπτυξη έχει ένα όριο, πάνω από το οποίο δε μπορούν να απορροφηθούν τα προϊόντα. Ευνόητο είναι ότι αυτό δεν μπορεί να ικανοποιεί τους εργοδότες και εκεί οφείλεται, κατά τη γνώμη μου, το φαινόμενο του υπερχαταναλωτισμού. Μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, οι παγκόσμιες πολυεθνικές εταιρείες προσπαθούν να κάνουν τους εργαζόμενους να καταναλώσουν όσο το δυνατόν περισσότερα, ώστε να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις της ανεργίας για τους εργοδότες. Ο σημαντικότερος λόγος, όμως, για το οποίο πιστεύω ότι η ανάπτυξη δεν έχει αποτέλεσμα, είναι ο λεγόμενος *jobless grows*. Ο ρυθμός ανάπτυξης της βιομηχανίας και όλων των τομέων της παραγωγής στη σημερινή εποχή δεν συμβαδίζει με το ρυθμό αύξησης των θέσεων εργασίας.

Και αυτό οφείλεται στη σύγχρονη τεχνολογική παραγωγή και στη σύγχρονη πληροφορική, καθώς και στη σύγχρονη πληροφορική τεχνολογία, χάρη στην οποία αυτό το φαινόμενο της ασυμβατότητας αρχίζει, ήδη, να επεκτείνεται και στον τομέα των υπηρεσιών. Το συμπέρασμα, που προκύπτει απ' όλα αυτά, είναι ότι με το σημερινό σύστημα του οικονομικού φιλελευθερισμού δεν αντιμετωπίζεται το πρόβλημα της ανεργίας. Και τούτο, διότι, ένα πρόβλημα σαν την ανεργία, απαιτεί προγραμματισμένη και συντονισμένη δράση. Και στα πλαίσια αυτά θα ήθελα να προτείνω μία ριζική λύση, ένα είδος προγραμματισμένης οικονομίας, στο οποίο όμως η ιδιωτική πρωτοβουλία να υπάρχει, αλλά να είναι ενσωματωμένη σε ένα ευρύτερο προγραμματισμό. Με ένα σύστημα προγραμματισμένης οικονομίας θα μπορούσαμε να κάνουμε μία ριζική τομή στα χαρακτηριστικά της εργασίας. Θα μπορούσαμε, πλέον, την εργασία να την αποσυνδέσουμε από την παραγωγή και να την καταστήσουμε αξία και αγαθό για όλους μας, όπως την καθορίζει η σύμβαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και όπως θα την θέλαμε όλοι μας, ειδικά εμείς οι νέοι. Και βέβαια, εάν συμβεί κάτι τέτοιο στις εργασιακές σχέσεις, αυτό θα σημαίνει αυτόματα την απαλλαγή από προβλήματα, όπως είναι η συλλογική φτώχεια, ο υπερχαταναλωτισμός και τα μύρια προβλήματα, που προκαλούνται από την έλλειψη προγραμματισμού στους διάφορους τομείς της Εθνικής Οικονομίας.

Εκτός απ' αυτό, όμως, θα έχουμε μία ριζική αλλαγή στο σκοπό της ζωής μας. Δηλαδή, ο σκοπός της ζωής μας δεν θα είναι, πλέον, η απόκτηση αγαθών, αλλά θα είναι να γινόμα-

στε προσωπικά καλύτεροι και, εκτός απ' αυτό, θα έχουμε πλέον μία ριζική λύση στο πρόβλημα της ανεργίας, μέσω μίας προγραμματισμένης οικονομίας. Και εν τέλει, πιστεύω ότι θα οδηγηθούμε σε μία ιδανική κοινωνία, ικανή να μας οδηγήσει στις νέες συνθήκες, που θα διαμορφωθούν τον 21ο αιώνα. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Λύτρα.

Θα ήθελα να σας πω, ότι τις προτάσεις και τα κείμενα, που θα μας δώσετε να είναι συγκεκριμένα. Δηλαδή, για το θέμα «τάδε» προτείνω «αυτό κι αυτό». Και τούτο για να γνωρίζουμε τί θα ψηφίσουμε.

Το λόγο έχει ο κ. Λύτρας.

ΛΥΤΡΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Νομός Αττικής): Θέλω να συμπληρώσω κάτι επί πλέον.

Αφησα κατά λάθος ένα πολύ σημαντικό ζήτημα. Μίλησα για μία προγραμματισμένη οικονομία. Σίγουρα αυτό ακούγεται ουτοπικό και νομίζω ότι θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε δυο λόγια στο πώς θα γίνει αυτό. Νομίζω, όμως, ότι υπάρχουν πολλά εμπόδια στην εφαρμογή του. Και για να αρθούν αυτά τα εμπόδια, πιστεύω ότι χρειάζεται ριζική δράση απ' όλους εμάς.

Ακούω πολλές φορές, ότι οι επαναστάσεις στη σύγχρονη εποχή δεν υφίστανται. Νομίζω ότι υφίστανται οι επαναστάσεις και θα πρέπει εμείς οι νέοι να υιοθετήσουμε μία τέτοια. Θα πρέπει να αναλάβουμε ριζική επαναστατική δράση, προκειμένου να εφαρμόσουμε ένα τέτοιο σύστημα, από το οποίο, όμως, στο τέλος, θα ωφεληθούμε και εμείς και όλοι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Μπολέτσου Παναγιώτα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΠΟΛΕΤΣΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Κατ' αρχήν, παρατηρώντας την ελληνική οικονομία, έχουμε να πούμε ότι πρόκειται για μια εν γένει οικονομία, που στηρίζεται σε ξύλινα πόδια και δεν έχει ισχυρές βάσεις. Και αυτό το αποδεικνύει η ίδια η πραγματικότητα. Στηρίζεται στον εσωτερικό και εξωτερικό υπερδανεισμό, στην ανεργία, που σήμερα έχει φθάσει στο 10% του εργατικού δυναμικού, στη διεφθαρμένη και ανίκανη διοίκηση και σε ένα πληθωρισμό, που τρέχει τρεις φορές πάνω από το μέσο όρο του πληθωρισμού των ευρωπαϊκών χωρών και σε ένα τραπεζικό σύστημα, που έχει ως μοναδικό στόχο το κέρδος. Και μέσα σε όλο αυτό το σκηνικό, εμείς οι νέοι, έχουμε να κάνουμε και τη δική μας διαπίστωση. Διαπιστώνουμε, δηλαδή, μία πολιτική ηγεσία, η οποία πάντοτε κάνει σωστές διαπιστώσεις, πάντοτε έχει τη σωστή λύση, αλλά πάντοτε σιωπά και ποτέ δεν παρεμβαίνει στα κακώς κείμενα, φοβούμενη το σύγχρονο τέρας του πολιτισμού μας, το πολιτικό κόστος.

Οραματιζόμενοι μία οικονομία δυνατή, που θα μας προάγει σαν Έθνος, κάνουμε τις εξής προτάσεις:

Ορθή φορολογική νομοθεσία, που θα έχει ως στόχο το «κτύπημα» της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής και θα

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

στηρίζεται στην φοροδοτική ικανότητα των φορολογουμένων. Δηλαδή, κάθε φορολογούμενος να πληρώνει σύμφωνα με το εισόδημά του και όχι οι κρατούντες, αυτοί που έχουν μια κάποια οικονομική επιφάνεια, πάντα να ξεφεύγουν και να έχουν κάποιες απαλλαγές, ενώ ο βιοπαλαιστής να είναι αυτός, που θα πρέπει να πληρώσει τον περισσότερο φόρο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όπως λέει το Σύνταγμα, στο άρθρο 4 παράγραφος 2, οι Έλληνες συνεισφέρουν ανάλογα με τις οικονομικές τους δυνάμεις στα βάρη του Κράτους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΠΟΛΑΤΕΤΣΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Όλα αυτά που λέει το Σύνταγμα είναι σωστά, αλλά η καθημερινή τακτική έχει να δηλώσει τη μη τήρησή τους. Και βλέπουμε πάντοτε, ότι οι «έχοντες» να καταφέρνουν πάντα και με έμμεσους τρόπους να μην πληρώνουν αυτά, που θα έπρεπε να πληρώσουν στο Κράτος.

Παράλληλα προτείνουμε το κτύπημα της παραοικονομίας. Και παραοικονομία εννοούμε τις εγκληματικές οικονομικές δραστηριότητες, φυσικών και νομικών προσώπων, που τους αποφέρουν μεγάλα κέρδη, χωρίς όμως, να πληρώνουν τον ανάλογο φόρο.

Θίγοντας τώρα το θέμα του περιβάλλοντος, που απασχολεί την πλειονότητα των νέων, διαπιστώνουμε ότι επίσημη οικολογική πολιτική, δυστυχώς δεν υπάρχει. Και ένα από τα προβλήματα, που αντιμετωπίζουμε παγκοσμίως, πλέον, είναι ότι θέλουμε να καταθέσουμε τη δικιά μας άποψη και να την διεκδικήσουμε. Προσωπικά, προτείνω τη θέσπιση μιας εκδρομής ζωής, στα πλαίσια του σχολείου, δέντροφύτευσης και συντήρησης των καμμένων περιοχών της πατρίδας ανά νομό, με την αισιοδοξία ότι αυτή η εκδρομή θα έχει την απήχηση της πενήτημερης. Παράλληλα, προτείνουμε και περιβαλλοντικές παρεμβάσεις σε ανοικτά αναξιοποίητα μέρη Δήμων και Κοινοτήτων, υπό την εποπτεία των κατά τόπους μεγάλων επιχειρήσεων ή τραπεζών.

Θίγοντας, τώρα, το θέμα της οικονομικής ανισότητας, χωρίς να έχουμε ως κριτήριο τις κοινωνικές απολαβές, έχουμε να κάνουμε άλλη μία διαπίστωση, που νομίζω ότι η πλειοψηφία των παιδιών εδώ θα τη βιώνει. Θα ήθελα να κάνω μία διαπίστωση, που ίσως εντάσσεται στην κοινωνική ανισότητα. Και παίρνει μία διαφορετική χροιά, που την ζούμε καθημερινά, ειδικότερα η πλειοψηφία των νέων στην επαρχία. Εμείς οι νέοι από την επαρχία νιώθουμε λίγο κατώτεροι, λίγο παραμελημένοι. Συγκρίνουμε τους εαυτούς μας με τα παιδιά των αστικών κέντρων και βλέπουμε διαφορές, στην εκπαίδευση, στην κουλτούρα, και σε πολιτιστικές διαδικασίες που τίθενται. Η επαρχία αυτή τη στιγμή δεν αξιοποιείται, όπως θα έπρεπε, με αποτέλεσμα να υπάρχουν τραγικές διαφορές μεταξύ των εφήβων των πόλεων και της ελληνικής επαρχίας.

Εγώ θα μιλήσω για το νομό μου και ζητώ να υιοθετηθεί όποιο είναι δυνατό. Στην Πανελλήνια Έκθεση Λαμίας, προτείνω να γίνει αισθητή η παρουσία των εφήβων. Να προβλη-

θούμε εμείς οι ίδιοι, μέσα από εργασίες με τη βοήθεια μέσω οπτικοακουστικών ντοκουμέντων, προβάλλοντας την ίδια την παράδοσή μας, η οποία είναι άμεσα ταυτισμένη με την οικονομία. Προβάλλοντας επαγγέλματα, τα οποία τείνουν να ελλείψουν, όπως είναι του τσαγκάρη, του ράφτη κ.λπ.

Ακόμα, προβάλλοντας και επαγγέλματα, όπως είναι αυτά, που σχετίζονται με την αλιεία, του αγρότη και του κτηνοτρόφου. Σήμερα η εισαγωγή στα Α.Ε.Ι. θεωρείται επιτυχία και κυνικά υποτιμούνται οι αγρότες, οι ψαράδες και γενικά οι άνθρωποι, οι οποίοι δεν τυχάνει να έχουν αυτήν την ανώτατη εκπαίδευση και μόρφωση. Όμως, κοιτώντας την ελληνική οικονομία, βλέπουμε ότι τελικά αυτοί είναι, που την συντηρούν και την προωθούν.

Καλούμε την Κυβέρνηση να δώσει όλες τις ευκαιρίες, ώστε αυτά τα επαγγέλματα να προωθηθούν και να αποκτήσουν την υπόσταση, που τους αξίζει.

Έχω να κάνω μία τελευταία διαπίστωση. Η Ελλάδα είναι μέλος της Ε.Ε. Καλούμαστε να εκμεταλλευτούμε την φτηνή εργασία και την κάλυψη των πολλών καταναλωτικών αγαθών, που προσφέρουν τα Βαλκάνια και να κάνουμε μία επιθετική οικονομική πολιτική προς όλες αυτές τις χώρες, ιδρύοντας υποκαταστήματα επιχειρήσεων, τραπεζών, συγκοινωνιακών δικτύων και οργανώνοντας ένα καλύτερο εξαγωγικό εμπόριο. Προτείνω την παράλληλη πολιτιστική διείσδυση στα Βαλκάνια, τη δημιουργία μηχανισμών τέτοιων, στην προσπάθεια της διάθεσής τους να εξευρωπαϊστούν, να υιοθετήσουν ένα δυτικό τρόπο ζωής και την αξιοποίηση της φυσικής αυτής οικειότητας, που υπάρχει μεταξύ των Βαλκανικών Λαών.

Τέλος, ζητώ αξιοκρατία. Το Δημόσιο δεν είναι φέουδο κανενός, ανήκει σε όλους. Εμείς οι Έλληνες χρειάζεται να εκμεταλλευτούμε τις αρετές, που έχουμε από την φύση μας, την δεισδυτικότητα, την προνοητικότητα, την ευρηματικότητα και στηριζόμενοι στα δικά μας εφόδια, να κάνουμε ένα δυναμικό βήμα στο μέλλον. Η Ελλάδα του 2000 είναι εδώ, για να κερδίσει το στοιχείο των καιρών και να στείλει ένα μήνυμα αισιοδοξίας και ελπίδας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Για την πρόταση που κάνατε σχετικά με την δέντροφύτευση, είμαι σίγουρος ότι, όταν κάποιος φυτεύει ένα δέντρο, μετά αγαπάει όλο το δάσος.

Όσον αφορά στο παράπονο, που διατυπώσατε, ότι τα παιδιά της επαρχίας μειονεκτείτε έναντι των παιδιών των πόλεων, εγώ δεν βρίσκω καμμία μειονεξία σε σας, σε σχέση με τους Αθηναίους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΠΟΛΑΤΕΤΣΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Αναφέρομαι στις πολιτιστικές εκδηλώσεις, που γίνονται στην επαρχία...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σε αυτό συμφωνώ απόλυτα μαζί σας.

Ο κύριος Γανωματής έχει το λόγο.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΓΑΝΩΜΑΤΗΣ (Κεφάλεια): Θα ήθελα να ανα-

φερθώ στους απόδημους Έλληνες. Η οικονομική τους ευρωστία είναι πολύ μεγάλη. Γιατί, λοιπόν, αυτό το δυναμικό να μείνει ανεκμετάλλευτο; Θα ήταν μια πνοή ζωής για την ελληνική οικονομία. Θα μπορούσα για παράδειγμα να προτείνω τη δημιουργία ενός Πανεθνικού Συμβουλίου Επιχειρηματιών, όπου εκεί θα μπορούσαν να εκφράζουν τις διάφορες απόψεις τους, ώστε να μεταφερθούν κεφάλαια στην Ελλάδα. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να είμαστε υποδεέστεροι των άλλων λαών της Ε.Ε.

Στην Ελλάδα πριν λίγους μήνες έγινε η απεργία των αγροτών. Οι αγρότες είχαν δίκιο. Το πλήγμα, όμως, που δέχτηκε η ελληνική οικονομία από αυτή την απεργία, επειδή έγινε κατάχρηση του συνταγματικού δικαιώματος της απεργίας, ήταν μεγάλο. Πρέπει να υπάρχουν οι θεσμοί, ώστε να μπορούν να σταματούν τέτοια φαινόμενα, για να μη δημιουργείται μεγαλύτερο κακό απ'ό,τι καλό.

Επίσης, θέλω να πώ για τις διάφορες πελατειακές σχέσεις, που ίσχυσαν τα περασμένα χρόνια στην Ελλάδα, που είχαν σαν αποτέλεσμα οι δημόσιοι υπάλληλοι να μη πληρούν τα κατάλληλα προσόντα. Όταν αυτοί, που εκπροσωπούν το Κράτος δεν έχουν τις δυνατότητες να κατέχουν αυτές τις θέσεις, πώς μπορεί αυτό το Κράτος να προοδεύσει;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Είναι σωστά αυτά, που είπατε. Ως προς το τελευταίο, με την ισχύ του νόμου 2190 πλέον, τα κριτήρια είναι καθαρά αξιοκρατικά – όσο μπορεί, γιατί ο νόμος δε μπορεί να φθάσει το τέλειο. Επομένως, ούτε με την παρέμβαση του βουλευτή, ούτε του δημάρχου, ούτε του νομάρχη μπορεί να εισέλθει κάποιος στο Δημόσιο. Αυτό είναι μία κατάκτηση των νέων ανθρώπων, διότι εσείς με τις αντιδράσεις σας και την επιμονή σας, υποχρεώσατε τα μέλη του Κοινοβουλίου και την κυβέρνηση, να πάρουν αυτή την μεγάλη απόφαση, ούτως ώστε να δώσουμε λύση σ' αυτό το πρόβλημα.

Το λόγο έχει η κυρία Παπαπαύλου.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ (Νομός Αττικής): Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να αναφερθώ στο περιβαλλοντικό ζήτημα, ορμώμενη από το γεγονός ότι ο άνθρωπος αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο της φύσης, εφόσον έχει εξελιχθεί σε ένα πολύ υψηλό επίπεδο και μπορεί να παίξει το ρόλο που πρέπει, εν τούτοις δεν αποτελεί παρά ένα προϊόν της. Έχουμε φθάσει στο σημείο να μιλάμε για διατάραξη του οικολογικού συστήματος, αίτιο του οποίου είναι βασικά το κυρίαρχο αναπτυξιακό μοντέλο, που προέκλυσε τα τελευταία χρόνια, με τη συσσώρευση των πολιτών στις μεγαλουπόλεις, με τις γνωστές επιπτώσεις στο περιβάλλον, με τις τεχνολογικές και αναπτυξιακές εκείνες επιλογές, οι οποίες μόνο το περιβάλλον δεν προσέχουν και σε αυτό συντελεί η άγνοια και η μη παιδεία των πολιτών.

Θα μπορούσε, κατά την άποψή μου, να γίνει μια συνεργασία των αρμοδίων φορέων με τις κρατικές υπηρεσίες, ώστε να καταπολεμηθούν τα φαινόμενα και να δημιουργηθεί το

οικοσύστημα εκείνο, το οικολογικό, που υπήρχε και που τώρα έχει διαταραχθεί.

Θα μπορούσε να ληφθούν μέτρα, όπως:

– Απαγόρευση αλιείας σε περιοχές αναπαραγωγής.

– Να επιβληθούν παραδειγματικές ποινές σε όσους δεν τηρούν κανόνες, όπως του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων των εργοστασίων, καθώς και της λαθροθηρίας.

Θα σας αναφέρω ένα προσωπικό παράδειγμα.

Κατάγομαι από τα Μέγαρα, όπου σε μια περιοχή, στη Βαρέα, η οποία αποτελούσε πριν κάποια χρόνια μια από τις καλύτερες παραλίες των Μεγάρων, όπου μεγάλωσαν κατά κάποιο τρόπο οι γονείς μας, ρίχνονται λύματα με αποτέλεσμα να την έχουν μεταβάλλει σε έναν τόπο, από όπου δε μπορείς καν να περνάς, λόγω ακόμη και της κακοσμίας.

– Επίσης, δεν γίνεται κανένας έλεγχος για την προστασία των άγριων ζώων. Να γίνεται συστηματικός έλεγχος στα μαγαζιά εκείνα, όπου πωλούνται αντικείμενα άγριας πανίδας.

– Επίσης, δεν παίρνεται κανένα μέτρο, ώστε να μη γίνονται εκτροπές ποταμών. Αλήθεια, τί γίνεται με την εκτροπή του ποταμού Αχελώου; Θα συνεχιστεί αυτό το πρόγραμμα, παρά τις αντίθετες απόψεις οικολόγων, οργάνωσεων και επιστημόνων; Ακόμη δεν έχει διευκρινιστεί η οικονομική σκοπιμότητα αυτού του έργου. Γενικά τα έργα, τα οποία γίνονται και τα κονδύλια, που γι'αυτά διατίθενται, θα πρέπει κάποτε να μάθουμε, ότι πρέπει να διοχετεύονται σε έργα φιλικά προς το περιβάλλον.

– Ένα γεγονός, που πρέπει να αντιμετωπισθεί, είναι να οριοθετηθούν και να προστατευτούν οι οικολογικά ευαίσθητες περιοχές, να επεκταθούν οι υπάρχοντες εθνικοί δρυμοί, να δημιουργηθούν εθνικά θαλάσσια πάρκα και να γίνεται συνετή χρήση των υδροβιοτόπων.

Πρέπει να προσέξουμε ακόμα την ανάπτυξη του τουρισμού ή του ήπιου τουρισμού και την εκτροπή ειδών ζώων, που τείνουν να εκλείψουν.

Θα συνέβαλλε, επίσης, θετικά και η δημιουργία ενός διαχειριστικού-αναπτυξιακού φορέα, από τις υπηρεσίες της εκάστοτε νομαρχίας, που θα αποτελείται από επιστήμονες και εκπροσώπους των κοινοτήτων.

Επιπλέον, απαραίτητη θα ήταν η εφαρμογή αναπτυξιακών προγραμμάτων για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων περιοχών με σπάνια βιοποικιλότητα, με σκοπό να παραμένουν εκεί και να διατηρούν τα πολύτιμα γνωρίσματά της.

Αυτές είναι προσωπικές μου προτάσεις, οι οποίες είναι σίγουρα γνωστές σε εσάς, διότι γνωρίζετε, ίσως καλύτερα από εμάς τους απλούς πολίτες τα προβλήματα της χώρας μας. Αυτό όμως, που με εκπλήσσει, στενοχωρεί και πάνω από όλα με εξοργίζει, είναι η απάθειά σας.

Κύριοι πολιτικοί άρχοντες της Ελλάδας, μιλάτε για την ευαισθητοποίηση των νέων. Και εγώ σας λέω πως εμείς είμα-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

στε ευαισθητοποιημένοι. Απόδειξη αυτού είναι ότι είμαστε αυτή τη στιγμή Έφηβοι Βουλευτές. Εσείς όμως τότε θα ευαισθητοποιηθείτε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Παπαπαύλου, τόσο για την ομιλία της, όσο και για την υπόμνηση, που έκανε για ευαισθητοποίηση των Ελλήνων βουλευτών.

Το λόγο έχει ο κ. Πετούσης.

ΛΟΙΖΟΣ ΠΕΤΟΥΣΗΣ (Δεμεσός): Εκπροσωπώ, όπως γνωρίζετε, ένα ηρωικό, βασανισμένο, κομμάτι του Ελληνισμού με τρισχιλιετή Ελληνική Ιστορία, την Κύπρο. Γνωστοί οι αγώνες της ιδιαίτερης πατρίδας μου, καθώς και η ταυτότητά της, μέσα από τους πολυώδυνους αγώνες και την πρόσφατη ιστορική της πορεία. Γνωρίζετε, επίσης, το μεγάλο της μειονέκτημα, που την διέκρινε σε σύγκριση πάντα με άλλα κομμάτια του Ελληνισμού. Από τους πρώτους-πρώτους καιρούς την αδικούσε η γεωγραφία. Αποκομμένη μεγαλόνησος, ακρίτας του Ελληνισμού, σε σημείο κλειδί, από τα αρχαιότερα χρόνια ριγμένη στην νοτιανατολική Μεσόγειο, να τη δέρνουν τα κύματα και να πατούν το φλούδι της, του κόσμου όλου οι δυνατοί. Είναι ένα θαύμα, πώς κρατήθηκε ελληνική η πατρίδα μου τριάντα αιώνες. Πώς έμεινε με τόσους κατακτητές σκλάβο-ασκλάβοι.

Ωστόσο, με το γενναίο αγώνα των παιδιών της, το 1955-59, είναι και πάλι σε όλους γνωστό, πως απέκτησε μια κουτσουρεμένη ανεξαρτησία. Οι Άγγλοι έφεραν, λες από εκδίκηση, με το δόγμα του «διαίρει και βασίλευε» ξανά τους Οθωμανούς. Την Τουρκία. Η Κύπρος δυστυχώς, δεν είχε την αγαθή τύχη της Κρήτης, που, μέσα από αλλεπάλληλες «τρελέες», θα έλεγε κανείς, επαναστάσεις, βρήκε την εθνική της λύτρωση. Μεγάλο το ιστορικό ερώτημα: Βρέθηκε ή δεν βρέθηκε ο ιστορικός εκείνος ηγέτης και δεν τα κατάφερε να καβαλικέψει στα μεγάλα Κυπριακά ταυροκαθάρσια τον αγριεμένο ταύρο; Να τον αρπάξει, ένας νέος Ελευθέριος Βενιζέλος, από τα δυνατά κέρατα, όπως συνέβηκε με την αδερφή Μεγαλόνησο. Πολλές εδώ οι απόψεις, αν έπρεπε ή δεν έπρεπε ή αν ήταν «ο καιρός κατάλληλος» για αγώνα ελευθερίας. Εγώ και η γενιά μου, αδέκαστα ερευνούμε τα πράγματα. Θέλουμε, Έλληνες-αδέρφια, απαντήσεις για όλα όσα συνέβηκαν στα εθνικά μας θέματα και γιατί έχουμε φτάσει εδώ. Να ζούμε εμείς οι Κύπριοι σε μια ημικατεχόμενη Κύπρο.

Ποιός θα μας γράψει την αληθινή ιστορία;

Έχω γεννηθεί, λοιπόν, έχω πρωτανοίξει τα μάτια μου, σε μια πατρίδα μοιρασμένη στα δύο. Το ένα της τμήμα είναι ελεύθερο στο νότο. Το άλλο, το βόρειο, είναι ημικατεχόμενο. Στρατοκρατημένο. Όταν άρχισα να καταλαβαίνω τον κόσμο, οι πρώτες συζητήσεις των μεγάλων στο σαλόνι του σπιτιού μας ήταν η απόλυτη εθνική μοναξιά του νησιού μας από τον υπόλοιπο εθνικό κορμό. Στις ειδήσεις στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση, στις συζητήσεις παντού, ακόμα και στις μικρές μας συντροφιές, κυριαρχούσε, αντί για άλλο ξέγνοιαστο

θέμα, το εθνικό μας θέμα. Γι' αυτό το λόγο τα Ελληνόπουλα στο νησί μας ωρμάσαμε, λες, πρόωρα.

Η Τουρκία δυνατή, να απέχει μονάχα μια ανάσα από τα μέρη μας, να πατά τη γη των προγόνων μας. Η Ελλάδα, λόγω γεωγραφικής απόστασης νάνα μακριά μας. Είναι κάτι, που πάντα σημάδευε τον τόπο μου.

Στις συζητήσεις, που έκαναν οι μεγάλοι, άκουγα πάντοτε τον πατέρα, πάντα σε έντονο ύφος, να λέει: «Ποιο ήταν, αγαπητοί μου, αυτό που πάντα εφοβείτο από τις αρχές του αιώνα μας, από τα χρόνια του Ελευθέριου Βενιζέλου, η Τουρκία; Μήπως η Κύπρος γίνει Ελληνική. Ε! αυτό έπρεπε να γίνει. Γιατί εφοβείτο μια Ελληνική λόγχη, όπως έλεγαν τότε, εις τα μαλακά της υπογάστρια. Χάσαμε μια μεγάλη ευκαιρία το '67, σαν από λάθη μας έφυγε η Μεραρχία. Τρόμαξε η Τουρκία μήπως ξανακυκλωθεί μετά από τους απελευθερωτικούς πολέμους από τους Έλληνες...». Έγινε ωστόσο η μεγάλη, η φοβερή προδοσία και η «γεωγραφία», «η απόσταση» στάθηκε εμπόδιο να συμπαρασταθεί ο Ελληνισμός «έργοις» στον Κυπριακό Ελληνισμό, που πια εδώ και είκοσι τρία χρόνια βρίσκεται στο στόμα των λύκων. Μιας Τουρκίας, που απειλεί, όχι μόνον το νησί μου, αλλά με τη δύναμή της όλο τον Ελληνισμό, αρχής γενομένης, κατά τη γνώμη μου, από φρικτά λάθη Ελλαδιτών και Κυπρίων ηγετών. Την αγωνία της Κύπρου, των τελευταίων είκοσι τριών χρόνων, θα ήθελα να μεταφέρω εδώ μέσα από τους γεμάτους ερωτήματα και αγωνία στίχους ενός σύγχρονου Κύπριου ποιητή σ' ένα του ποίημα, με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Ταραγμένη γη», γραμμένο το 1979 – λίγα μόνο χρόνια μετά την Τουρκική εισβολή:

«Πώς μπορείς να κοιμάσαι / με σαράντα χιλιάδες λόγγες / –το λιγότερο– / στητές, κάτω απ' το κρεβάτι σου;

Πώς μπορείς / να τολμάς να κοιμάσαι / με τόσες μπούκες πολυβόλων / –μικρού και μεγάλου βεληνεκούς, στραμμένες στο κορμί σου!

Με τόσα αποβατικά «ελλιμενισμένα» / έτοιμα / για τις νότιες ακτές σου; / πώς αλήθεια μπορείς / να κοιμάσαι;»

Θα ήθελα πάλι να θέσω, στη συνέχεια, ενώπιόν σας, ένα τεράστιο πρόβλημα – εφιάλτη, που μπορούσε να έχει ο Ελλαδικός Ελληνισμός, αν δεν προσέξει και αν δεν προφτάσει. Αν δεν πορευτεί ενωμένος. Αδιάσπαστος. Αρραγής. Αν «λόγω αποστάσεως»... Αν ακριβώς λόγω «γεωγραφίας» δεν καταφέρει –που πρέπει οπωσδήποτε να τα καταφέρει– να υπερασπιστεί τα ιερά χώματα της Κύπρου. Αν η εθνική προσπάθεια με το Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα, που τόσο –επιτέλους– ελπιδοφόρα ξεκίνησε με νέες υποχωρήσεις ή να τολμήσω να το πω; Με νέες εθνικές προδοσίες ή «λογικές» καταστρέψουμε ό,τι έχει με ιδρώτα κτιστεί. Αν η επίσημη Ελλάδα αφήσει την Κύπρο μόνη στο άγριο λυσσασμένο στόμα των γαριζών λύκων, του στρατού, του ναυτικού και της τούρκικης αεροπορίας. Πάλι θα ήθελα την αγωνία όλων των Κυπρίων να την μεταφέρω μέσα από τους λιπούς στίχους του ίδιου ποιητή στο πολύ δηλωτικό ποίημα του «Οι νέες πατρίδες»:

«Νέα Ιωνία» / «νέα Χαλκηδών» / «νέα Έφεσος» / «νέα Φώκαια» / «νέα Σμύρνη...» Τοπωνύμια / ονομασίες / επίμονα εφιαλτικές. / Άνθρωποι / στα περίγυρα της Αθήνας / ως τα χτες μες στη φτώχεια. / Σκυμμένοι στο θάνατο.

Θεέ μου! / Θεέ μου!

Στα περίγυρα κάποιας Αθήνας / ποτέ «Νέα Κύπρος».

Αλήθεια ερωτώ όλους σας: Ποια ελληνική κυβέρνηση, οποιασδήποτε παρατάξης, θα μπορούσε να φορτωθεί στους ώμους της μια νέα εθνική –τελειωτική αυτή τη φορά– εθνική συμφορά; Η Κύπρος μέσα από τα πάθη της σηκώνει εναγώνια το χέρι ψηλά. Τελευταίο σινιάλο; Τα τελευταία χρόνια με το όραμα του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου, Θράκη – Αιγαίο – Κύπρος, εμείς οι Κύπριοι έχουμε ξανά αποκτήσει, αδελφια, ένα όραμα. Ιδιαίτερα εμείς οι νέοι. Οι νέοι, που γεννηθήκαμε μέσα στην ημικατοχή της πατρίδας μας. Εμείς οι νέοι, που ψέξαμε όσο κανένας άλλος και φτύσαμε αυτούς –τους χουντικούς προδότες– που έγιναν αιτία να σπλαβωθεί η πατρίδα μας. Να γεμίσει τάφους. Να μαγαριστούν τα ιερά μας μνημεία. Οι Ορθόδοξες εκκλησίες μας να γίνουν στάβλοι, δυσκοθήκες και καφενεία ή τζαμιά του προφήτη με μουζίνηδες. Δε σας κρύβουμε και μεταφέρουμε εδώ την ιερή μας συγκίνηση, τα δάκρυά μας σαν είδαμε τους Έλληνες Ίακρους να πετούν στους Ουρανούς μας. Τα φτερά της ελληνικής πολεμικής αεροπορίας. Τα ελληνικά πολεμικά πλοία της εγγυήτριας της Ανεξαρτησίας μας, της Ανεξαρτησίας της Κυπριακής Δημοκρατίας, Ελλάδας. Πήγαν, λοιπόν, άγωνα τόσα χρόνια, που οι εδώ και οι εκεί ηγέτες του Ελληνισμού εκπλαρούσαν τους πάντες –όλους τους δυνατούς– για την «ειρηνική αποχώρηση των Τουρκικών στρατευμάτων;» Ψέγω αυτήν τη στιγμή την έλλειψη στρατηγικής, που δεν κατάφεραν να έχουν για τόσα χρόνια οι πριν το αμυντικό δόγμα ηγέτες του Έθνους μας για όλα τα εθνικά μας θέματα. Έτσι, τους ερωτώ: Γιατί τόλμησαν να πηγαίνουν «ξεβράκωτοι» στις συνομιλίες; Δεν είχαν διαβάσει μήπως Ελληνική Ιστορία; Πώς πήγε να συνομιλήσει μετά την Μικρασιατική καταστροφή, σαν ξαναεπέστρεψε στην εξουσία, ο μεγάλος ηγέτης ο δημιουργός της μεγάλης Ελλάδας, Ελευθέριος Βενιζέλος; Σε χρόνο μηδέν εδημιούργησε –για διαπραγματευτικούς, κυρίως, λόγους– την περιφνημη στρατιά του Έβρου. Την ήθελε σιδερένια γροθιά να τον βοηθά στις δύσκολες ώρες, όταν συνομιλούσε με τον Κεμάλ. Έτσι κράτησε τόσα, όσα μπόρεσε –όπως ήταν εξ άλλου ο βασικός του στόχος– Ελληνικά. Το Αιγαίο, σχεδόν όλα τα νησιά, τη Δυτική Θράκη, τον Ελληνισμό της Πόλης. Δυστυχώς, από λάθη παρόμοια, λόγω ξενοκρατίας, τον χάσαμε ύστερα. Έχω κάτω από τις νέες συνθήκες, που έχουν διαγραφεί πολλές φορές οραματιστεί την ιδιαίτερη πατρίδα μου λεύτερη. Μέλος της Ενωμένης Ευρώπης. Με κατοχυρωμένα όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα για κάθε άνθρωπο, οποιασδήποτε φυλής ή εθνικότητας, κατοικεί νόμιμα τα χώματά της. Είτε αυτός είναι Τουρκοκύπριος, Μαρωνίτης, Λατίνος, Έλληνας ή Αρμένιος. Την έχω φανταστεί χω-

ρίς στρατούς. Αποστρατικοποιημένη. Γεφύρι ειρήνης και συναδέλφωσης των ανθρώπων. Ονειροπολώ και στοχάζομαι τη μέρα της λευτεριάς. Ωστόσο είναι –δεν σας το κρύβω– φορές, που με πιάνει πανικός στη σκέψη πως τα λόγια του πρωθυπουργού Σημίτη, τα λόγια του περασμένου καλοκαιριού, που τα είπε με το θάνατο των δυό μας ηρωϊκών παλλικαριών, του Τάσου Ισαάκ και του Σολωμού Σολωμού, πως «η Ελλάδα είναι εδώ», θάνατο απάτη. Το ίδιο απάτη και τα λόγια του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης της Ελλάδας, αλλά και όλων των άλλων Αρχηγών, πως είναι στο πλάι μας. Για φανταστείτε, να ξυπνήσουμε οι Κύπριοι, «ό μη γένοιτο», μια κακή πρωία και να ακούσουμε πως οι κατακτητές έβαλαν μπρος τις μηχανές των πολυάριθμων αρμάτων τους. Πως άρχισαν σε όλο το μήκος της γραμμής αντιπαρατάξης να την περνούν με την ερυθρά ημισέληνο, σκορπώντας ξανά φωτιά και λάβα. Αν τα «ελλμενισμένα» στην Αμμόχωστο πολεμικά τους πλοία από τα ανοικτά βομβαρδίζουν τις τρεις παράλιες ελεύθερες πόλεις μας. Αν, τέλος, τουρκικά αεροπλάνα αφήνουν σε στρατηγικής σημασίας υψώματα αλεξιπτωτιστές, δημιουργώντας νέους θύλακες. Ερωτώ: Πώς και πόσο θα αντέξει μόνη –καλαμιά στον κάμπο– η πατρίδα μου; Αν όμως το Έθνος ολόκληρο, ενωμένο, κρατήσει την προαποφασισμένη ενιαία γραμμή, και μέρα με τη μέρα εργάζεται για την Άμυνά του, θα υπάρχει πάντα ένα όραμα –θα έλεγα ένα αδιαπέραστο τείχος άμυνας για τη Θράκη– Το Αιγαίο και τη δική μου πατρίδα! Όραμα για όλους τους Έλληνες, επειδή η απειλή εκτείνεται τώρα έντονα στο Αιγαίο και στη Θράκη. Για όλα τούτα προτείνω:

1. Όλα τουλάχιστον τα Ελληνόπουλα των τριών τάξεων των Λυκείων της Κύπρου και της Ελλάδας να απαιτήσουμε την άμεση εκπαίδευσή μας στα σύγχρονα όπλα. Προς το σκοπό αυτό προτείνω, για νάνα η συνδρομή των εφηβών πιο άμεση, να «θυσιάζουμε» όλα τα πρωινά των Σαββάτων στην στρατιωτική μας εκπαίδευση. Στα όπλα και τη χρήση τους να εκπαιδευτούμε αγόρια και κορίτσια, ώστε να είμαστε ετοιμοπόλεμη στρατιά. Για εθελοντές εκπαιδευτές προτείνω όλους τους έφεδρους αξιωματικούς όλων των όπλων. Με αυτήν την πρόταση οι αίθουσες και οι αυλές των σχολείων μας μπορούν μια φορά την εβδομάδα –κάθε Σάββατο– να γίνουν στρατιωτικά κέντρα τέλειας κατάρτισης. Με αυτό το μέτρο όλοι οι έφηβοι θα συνειδητοποιήσουμε τον κίνδυνο θα γίνουμε πιο υπεύθυνα άτομα. Θα γίνουμε ένα ετοιμοπόλεμο Ισραήλ.

2. Επειδή υπάρχει έντονη λειψανδρία στην Ελληνική Επιγράτεια, λόγω υπογεννητικότητας, προτείνω ένα άλλο σοβαρό μέτρο, που με επιτυχία εφαρμόζεται για χρόνια στην Κυπριακή Δημοκρατία. Να υπηρετούν όλοι οι νέοι τη θητεία τους, με συνέπεια, με την αποφοίτησή τους από το Λύκειο. Έτσι, θα σταματήσουν οι διαρροές προς το εξωτερικό για σπουδές, σε καιρούς που η πατρίδα χρειάζεται φαντάρους και σε στιγμές, που υπάρχει υπογεννητικότητα σε μας, σε

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

αντίθεση με την εχθρική σε μας γειτονική χώρα. Γι' αυτό, εξοχώτατε, κ. Πρόεδρε της Βουλής και έντιμε κ. υπουργέ Άμυνας, είμαστε σαφώς εναντίον των εκπτώσεων. Στην Τουρκία, υπάρχει πληθυσμιακή ανάπτυξη-έκρηξη και οι εκεί ιθύνοντες αναζητούν νέα εδάφη για τα νέα εκατομμύρια του Τουρκικού πληθυσμού. Αυτό το μέτρο δεν θα βλάψει κανένα, αν όλοι είμαστε ίσοι στους νόμους, όπως στην Κύπρο, αλλά θα ωφελήσει, ώστε να υπάρχει ίση μεταχείριση σε όλους, σε καιρούς δύσκολους. Με αυτό το μέτρο οι φοιτητές μας του εσωτερικού, αλλά και του εξωτερικού θα είναι σε ώρα ανάγκης όλοι ετοιμοπόλεμοι.

3. Το γνωρίζω –έστω κι αν είμαι μαθητής Λυκείου– πως η οικονομική ανάπτυξη της πατρίδας μας είναι μεγάλης σημασίας. Μια οικονομικά δυνατή Ελλάδα θα είναι πάντα σεβαστή σε όλους. Μια δυνατή Ελλάδα και όχι ουραγό μέσα στη διευρυνόμενη Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι κρίνω πως σωστά είναι όλα τα μέτρα για τη μείωση του πληθωρισμού και τη σωστή οικονομική ανάπτυξη.

Στην Κύπρο κρατηθήκαμε γερά στις ρίζες μας μετά την εισβολή, γιατί είχαμε σωστά οικονομικά μέτρα από την κυβέρνηση. Ταυτόχρονα και κίνητρα. Κοντά σ' αυτό και πάθος να κρατηθούμε στην γη που μας γέννησε. Ήταν πάντα για μας ένα μαράζι να βλέπουμε πως η Ελλάδα μας, χρόνο με το χρόνο, δεν τα πήγαινε καλά, το ίδιο και η δραχμή της. Τα λόγια και οι υποσχέσεις των πολιτικών ηγετών της για χρόνια δεν συμβάδιζαν με το αποτέλεσμα. Γιατί υπήρχε κομματικό αλληλοφάγωμα. Γιατί εσύ στην εξουσία και όχι εγώ; Πριν καν ανεβεί στην εξουσία μια κυβέρνηση, πριν καν υλοποιηθεί το πρόγραμμα της για το καλό της Πατρίδας, η αντιπολίτευση που δεν ήταν συνήθως εποικοδομητική, ήθελε με δόλιες, θα έλεγα, τρικλοποδιές να την «ρίξει». Ας εχηθούμε τα λόγια του νέου Πρωθυπουργού, κ. Κώστα Σημίτη και τα προεκλογικά του συνθήματα, που τον έφεραν στην εξουσία «για μια ισχυρή Ελλάδα», πως σαν όραμα θα γίνουν πραγματικότητα και που θα συνεχίσουν με σταθερότητα όλοι οι διάδοχοι του πρωθυπουργού.

Ωστόσο, ήθελα με έμφαση να τονίσω πως η Ελλάδα μας, με τα εθνικά προβλήματα που έχει, δεν είναι μια συνηθισμένη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η γειτνίαση της με την επεκτατική Τουρκία την αναγκάζει ν'ακολουθεί μια κούρσα στρατιωτικών εξοπλισμών. Έτσι, εισηγούμαι πως πρέπει όλοι οι Έλληνες να αφυπνιστούμε. Ν' αφήσουμε την τεμπελιά. Πρέπει να δουλέψουμε σκληρά, πειθαρχημένα, όπως δουλεύουν π.χ. οι Γερμανοί ή όπως δουλέψαμε οι Κύπριοι, ώστε ν'ανατρέψουμε τα πράγματα. Να αναπτύξουμε –μιλώ για τους Ελλαδίτες κυρίως αδελφούς– έντονες οικονομικές δραστηριότητες παντού. Κυρίως στα Βαλκάνια, γιατί σαν το θελήσουμε έχουμε ικανότητες και ευφυΐα. Αυτή η γραμμή της ανάπτυξης θα μας βοηθήσει να κρατήσουμε σταθερό το αμυντικό μας τείχος: Θράκη – Αιγαίο – Κύπρος. Προτείνω να προκηρυχθεί για την άμυνα της πατρίδας κι ένας πανελλή-

νιος έρανος, στον οποίο θα συνεισφέρουν οι πανέλληνες γενναϊόδωρα. Ελλαδικός και απόδημος Ελληνισμός. Αυτή εισηγούμαι να 'ναι η απάντησή μας στους συνεχείς ύπουλους Τουρκικούς κολοσσιαίους στρατιωτικούς εξοπλισμούς:

Αλήθεια, υποβάλλω στους ηγέτες του Ελληνικού έθνους μια ερώτηση, που δεν είναι δική μου: Προς τα πού λογαριάζει η Τουρκία να στρέψει το συνεχώς ενισχυόμενο ναυτικό της, την αεροπορία της και την λεγόμενη στρατιά του Αιγαίου; Θα καταλάβει μήπως τις ακτές της Σικελίας ή τα αφρικανικά παράλια; Ή μήπως θα στραφεί εναντίον μας; Νομίζουν οι ηγέτες μας πως με συνομιλίες και υποχωρήσεις θα εξορκίσουν τον Τουρκικό επεκτατισμό; Στην Κύπρο, συνομιλούμε μαζί τους από το 1963, όταν πρωποχαράχτηκε τότε η πράσινη γραμμή στη Λευκωσία. Λέμε ναι στις συνομιλίες, αλλά όχι στην υποδούλωση.

Για όλα τούτα πιστεύω: Πως πρέπει εμείς οι Έλληνες να σταματήσουμε να είμαστε πια αφελείς. Και επειδή, εφ'όσον υπάρχει στρατοκρατούμενη Τουρκία, στην οποία αποφασίζουν μόνο οι στρατηγοί οραματιστές της μεγάλης νέας Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, εισηγούμαι ένα και μόνο: Να μη δίνουμε εμπιστοσύνη σε κανένα. Ας μη ξεχνάμε πως το αθάνατο ηρωικό Σούλι καταλήφθηκε από τον Αλή Πασά ύπουλα. Τα εξοπλιστικά προγράμματα Ελλάδας – Κύπρου, όσο κι αν κοστίζουν στα δύο κράτη, πρέπει να συνεχισθούν, γιατί, αλίμονο, αν πάρει χαμπάρι η Τουρκία πως έχει το επάνω χέρι.

Μαραζώνω που βλέπω τη νέα γενιά. Την γενιά μας να παρασύρεται στα ναρκωτικά. Το πρόβλημα άρχισε και παίρνει διαστάσεις και στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, σε καιρό αγώνα. Σε καιρό που όλοι έπρεπε να έχουμε ιδανικά. Είναι εθνική τραγωδία, εσωτερικό σαράκι, αυτοκτονία, άλωση εκ των έσω, τα ναρκωτικά.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους προτείνω, επίσης, κλείνοντας, σ' όλα τα ελληνόπουλα, να πάρουμε στα σοβαρά τον μέγιστο εθνικό κίνδυνο μαρσαμού. Έτσι, προτείνω και καλώ όλους και όλες να διαποτίσουμε τις ψυχές μας όχι από ξενόφερτες δήθεν «μοντέρνες ιδέες», αλλά με αντισώματα. Με τις σταθερά και διαχρονικά αιώνια μοντέρνες και ακατάλυτες αξίες του Έθνους. Αυτές που μας κράτησαν σαν ένα από τους πιο αρχαίους ακτινοβόλους λαούς του κόσμου. Προτείνω, σαν νέα γενιά, να πάρουμε σαν τη μέλισσα ό,τι καλό από τους άλλους λαούς και να κλείσουμε τα αυτιά μας σε ό,τι επικίνδυνο.

Ας διαποτίσουμε τις ψυχές μας με το αθάνατο Ελληνικό πνεύμα, που τρέφει άλλους λαούς, από τη Χριστιανική Ορθόδοξη παράδοσή μας. Αυτή είναι η καλύτερη θωράκιση που φτιάχνει ωραίους Έλληνες με αντισώματα αντίστασης στον κάθε εχθρό. Αυτή ας είναι και η Ελληνική πρόταση για όλους τους Έλληνες της ενωμένης Ευρώπης.

Ας πάρουμε όλοι χαμπάρι και στα σοβαρά:

«Δεν ζούμε μέσα στο ψέμμα /και στην απάτη των ονειρών

/ Μέσα μας τρέχει ηρώων αίμα / είμαστε απόγονοι μαρτύρων» / (Γ. Βερούτης).

Να, λοιπόν, η πρότασή μου: Σταθερή στρατιωτική θωράκιση της πατρίδας. Οικονομική ανάπτυξη Ελληνικής και Κυπριακής Δημοκρατίας. Αρωγή όλου του απανταχού Ελληνισμού και τέλος πνευματική και ηθική θωράκιση της νεολαίας για τις νέες μεγάλες στιγμές που έρχονται.

Έτσι, την «Πατρίδα σου ελλάτω παραδώσομεν «και στους αθανάτους προγόνους θα φανούμε «πολλώ τούτων κάρρονες», όπως λέει και ο όρκος των Αθηναίων εφίβων-πρόγων μας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η κα Παναγιωτίδου έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Μια και η συνάδελφος αναφέρθηκε στα δημόσια έργα, θα προσθέσω και εγώ, μερικά στοιχεία, που αφορούν την Εγνατία οδό.

Η Εγνατία ήταν ο άξονας, που συνέδεε τη Ρώμη με τις κτήσεις της στην Ανατολή. Ξεκινούσε από το Δυρράχιο και την Απολλωνία στη σημερινή Αλβανία, διέσχιζε τη Μακεδονία και κατέληγε στα Κύπελα, πόλη της Θράκης, που σήμερα βρίσκεται στην Ευρωπαϊκή Τουρκία. Αργότερα, όταν η πρωτεύουσα της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη, η Εγνατία επεκτάθηκε μέχρι τη νέα πρωτεύουσα. Ο μεγάλος αυτός δρόμος αποτελούσε προέκταση της Απλίας οδού, η οποία ξεκινούσε από τη Ρώμη και κατέληγε στην πόλη Εγνατία ή Γναθία. Κατά την επεκρατέστερη όμως εκδοχή, η Εγνατία οφείλει το όνομά της στον ανθύπατο Γναίο Εγνάτιο, ο οποίος υπήρξε πιθανότατα ο κατασκευαστής ή εμπνευστής της κατά το 148 π.Χ., οπότε η Μακεδονία έγινε ρωμαϊκή επαρχία, έως το 120 π.Χ.

Και η σύγχρονη όμως εποχή επιβάλλει την επαναλειτουργία της Εγνατίας οδού. Σύμφωνα με τα σχέδια, που έχουν εκπονηθεί, η Νέα Εγνατία θα αρχίζει από το λιμάνι της Ηγουμενίτσας και, περνώντας κοντά στα Ιωάννινα, τα Γρεβενά, την Κοζάνη, τη Βέροια, τη Θεσσαλονίκη την Καβάλα και την Αλεξανδρούπολη, θα καταλήγει στα ελληνοτουρκικά σύνορα, αφού έχει καλύψει μία απόσταση 600 χιλιομέτρων.

Είναι πλέον φανερό, πως οι νέες γεωπολιτικές συνθήκες φέρνουν άλλη μία φορά στο προσκήνιο τη νέα διαδρομή.

1) Οι πολιτικές αντιθέσεις ανάμεσα στις δυτικές και τις ανατολικές χώρες έχουν παραχωρήσει τη θέση τους σ' ένα πνεύμα οικονομικής συνεργασίας.

2) Η Ελλάδα είναι κομμάτι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ συγχρόνως η Τουρκία επιδιώκει με κάθε μέσο να ενώσει κι αυτή την τύχη της με την Ευρώπη. Και σαν συνέπεια αυτής της νέας, αλλά συγχρόνως τόσο παλιάς κατάστασης, η Εγνατία οδός πρέπει να γίνει ξανά πραγματικότητα. Στη συνάντηση του Έσπεν, που πραγματοποίησε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι Ευρωπαίοι ηγέτες έδωσαν προ-

τεραιότητα σε 14 συγκοινωνιακά έργα μείζονος σημασίας, που αναμένεται να καλύψουν σημαντικές ελλείψεις στη διασύνδεση των δικτύων μεταφορών. Ένα από αυτά τα έργα είναι και η Εγνατία οδός.

Η αποπεράτωση του έργου κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο κρίνεται επίσης απαραίτητη, γιατί εξασφαλίζει τη σύντομη και ασφαλή σύνδεση της Δυτικής Ευρώπης με την Ανατολή. Προσοδωκόμενο αποτέλεσμα είναι η ανάπτυξη του εμπορίου μεταξύ Δύσης και Ανατολής. Η μεταφορά των σύγχρονων βιομηχανικών προϊόντων από τη Δύση και των πολύτιμων αγαθών από την Ανατολή θα γίνεται σε σύντομο χρονικό διάστημα και με μεγάλη ασφάλεια, καθώς ο νέος αυτοκινητόδρομος θα είναι υπερούχρονος και θα χαρακτηρίζεται από ακρίβεια στην κατασκευή.

Ο νέος, λοιπόν, αυτοκινητόδρομος θα εξυπηρετεί σε μεγάλο βαθμό τους στόχους της ανάπτυξης και της συνοχής μέσα στη μεγάλη και ενιαία αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά συγχρόνως θα παρέχει σοβαρά πλεονεκτήματα στη χώρα μας. Αν η Ελλάδα κατορθώσει να ολοκληρώσει εγκαίρως τα έργα, πολύ σύντομα ένα μεγάλο μέρος της οικονομικής ζωής των Βαλκανίων θα περάσει από την Εγνατία και, συνεπώς, από την Ελλάδα.

Είναι γεγονός πως η ολοκλήρωση του έργου αντιμετωπίζει πολλές ακόμα δυσχέρειες, καθώς έχει δεχθεί πολλές επικρίσεις. Ο αναπτυξιακός ρόλος του έργου αμφισβητείται σοβαρά από πολλούς ειδικούς, που επισημαίνουν ότι ένας παρόμοιος δρόμος βοηθάει να αναπτυχθούν μόνο τα άκρα του και μερικοί ενδιάμεσοι κόμβοι, ενώ συγχρόνως οδηγεί στην παρακμή όλα τα χωριά και τις κομποπόλεις, που βρίσκονται κατά μήκος του.

Κρίνεται, λοιπόν, απαραίτητη η σύνδεση της Εγνατίας με άλλους οδικούς άξονες, που θα διευκολύνει κατά πολύ τη διακίνηση από και προς ξένες χώρες, αλλά ακόμα και μέσα στην ελληνική επικράτεια. Είναι ακόμη αναγκαία η ύπαρξη υπόγειων διαβάσεων και η διατήρηση κρίσιμων δρόμων, που συνδέουν τους βιότοπους, για να μετακινούνται με ασφάλεια τα κοπάδια και για τη διαφύλαξη πολλών ειδών της πανίδας, που θα απειληθούν με εξαφάνιση. Με τον τρόπο αυτό όχι μόνο δεν θα υψωθούν φανές διαμαρτυρίας, αλλά θα προστατευτεί και ο πανέμορφος φυσικός πλούτος της χώρας μας.

Ασφαλώς, κύρια μέριμνα όσων θα αναλάβουν την εκτέλεση του έργου, πρέπει να είναι η προστασία των άλλων οδικών δικτύων, αλλά και η προστασία των αρχαιολογικών χώρων. Δεν είναι δυνατό να επιδιώκουμε τη δημιουργία καταστρέφοντας ό,τι, ήδη, υπάρχει. Οποσδήποτε εξυπηρετεί πολλαπλές ανάγκες, αλλά χρειάζεται μεγάλη ευαισθησία και αγάπη για την αρχαία ελληνική ιστορία, που συνεχώς, σε κάθε σημείο της Ελλάδας, μας τη θυμίζουν τα αριστουργήματα της αρχαίας, της κλασικής και της βυζαντινής τέχνης. Η αλλαγή των σχεδίων, όπου χρειάζεται, είναι η μόνη δίοδος για τη διαφύλαξη των σύγχρονων επιτευγμάτων, αλλά και για

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

τη διατήρηση της ιστορικής μας μνήμης, τουλάχιστον σε όση έκταση καταλαμβάνει η Νέα Εγνατία.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να προσθέσω ελάχιστα για την πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης, τη Θεσσαλονίκη. Έχουν διατεθεί αμύθητα ποσά, αλλά η κοινή πεποίθηση των κατοίκων της Βόρειας Ελλάδος είναι, ότι δεν είμαστε και από τις καλύτερες πολιτιστικές πρωτεύουσες. Ελπίζω ότι από εδώ και πέρα να γίνει κάτι καλύτερο, γιατί η Θεσσαλονίκη έχει πολλά πράγματα να επιδείξει.

Θα έλεγα ότι τα ποσά αυτά που δίνονται, να μη πηγαίνουν σε άλλους σκοπούς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επειδή και εγώ πονάω για τη Θεσσαλονίκη, θα έλεγα ότι το ζήτημα της πολιτιστικής πρωτεύουσας, είναι πρώτα απ' όλα ζήτημα των ίδιων των Θεσσαλονικέων. Πιστεύω, όμως, ότι στο τέλος θα πούμε «τέλος καλό όλα καλά».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Δεν υπάρχει, όμως, και επαρκής πληροφόρηση, γιατί όντως γίνονται πολλά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κύριος Συρίγος Ευάγγελος, έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στο ζήτημα της ανεργίας και ειδικότερα στους ανάπηρους.

Τα άτομα, που παρουσιάζουν κάποια προβλήματα στη νοητική τους λειτουργία, αποτελούν μια ειδική ομάδα. Η κατάσταση αυτών των μειονεκτούντων ατόμων, στη σημερινή Ελλάδα, είναι απαράδεκτη. Οι συντάξεις, που παίρνουν είναι μικρές και συνεχώς μειώνονται. Από την άλλη πλευρά, ένας ανάπηρος δε μπορεί να πάρει εύκολα σήμερα σύνταξη.

Το μέσο ποσό της σύνταξης, κυμαίνεται γύρω στις ενενήντα χιλιάδες, όταν ένα μέσο ενοίκιο κατοικίας κοστίζει εκατό χιλιάδες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όπως θέτετε το θέμα, η Επιτροπή μας δεν έχει αρμοδιότητα. Αφορά την Επιτροπή των Κοινωνικών Υποθέσεων.

Ο συνάδελφος κ. Λύτρας έθεσε κάτι ανάλογο. Αλλά το έθεσε διαφορετικά. Υποστήριξε ότι το αποτέλεσμα έχει κοινωνική διάσταση, αλλά τα αίτια είναι οικονομικά. Συνεπώς, καλώς ετέθη το θέμα στην Επιτροπή και μάλιστα με εντυπωσίασε ο τρόπος, με τον οποίο το έθεσε. Αν το θέτετε και εσείς έτσι, μπορείτε να συνεχίσετε.

Μιλάτε για τα άτομα με ειδικές ανάγκες;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ (Β' Αθήνας): Για την ανεργία στα άτομα με ειδικές ανάγκες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Υπάρχει ο νόμος 1648/86, σύμφωνα με τον οποίο τυγχάνουν ειδικής προστασίας τα άτομα με ειδικές ανάγκες, στο θέμα της απασχόλησης. Δηλαδή το 5% από το σύνολο των προσλαμβανόμενων υπαλλήλων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, είναι άτομα με ειδικές ανάγκες. Επίσης στον ιδιωτικό

τομέα, όταν η επιχείρηση απασχολεί περισσότερα των 50 ατόμων, προσλαμβάνει και κάποια άτομα με ειδικές ανάγκες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ (Β' Αθήνας): Λέτε ότι το 5% απασχολείται στο δημόσιο, κάτι το οποίο δεν ξέρω, αν έχει πραγματοποιηθεί. Γνωρίζω, ότι μόνον ο ΟΤΕ απασχολεί ένα μεγάλο ποσοστό αυτής της κατηγορίας και ειδικότερα τυφλούς. Δε γνωρίζω για τις άλλες ΔΕΚΟ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας βεβαιώνω, ότι υποχρεωτικά εφαρμόζεται αυτός ο νόμος και ότι το 5% από το σύνολο των προσλαμβανόμενων, προέρχεται από ειδική κατάσταση, που υπάρχει στον ΟΑΕΔ κάθε νομαρχίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ (Β' Αθήνας): Θα πρέπει να ληφθούν μέτρα, για να λυθεί το πρόβλημα και δε νομίζω ότι πρέπει να επιχειρηματολογήσω, για να πω ότι δεν έχει λυθεί, γιατί είναι καθημερινό φαινόμενο και ιδίως στην Αθήνα, ανάπηροι να ζητιανεύουν στους φωτεινούς σηματοδότες. Το κράτος θα πρέπει να αυξήσει τις συντάξεις των αναπήρων, γιατί πολλοί από αυτούς δεν μπορούν να δουλέψουν και πιστεύω, ότι εκεί βρίσκεται το μεγαλύτερο πρόβλημα. Δηλαδή, επειδή δεν μπορούν να προσφέρουν, εμείς δεν πρέπει να τους προσφέρουμε; Θα πρέπει να δοθούν κονδύλια, για να βελτιωθούν τα συγκοινωνιακά μέσα. Υπάρχουν, ήδη, λεωφορεία κατάλληλα για τα άτομα αυτά και αυτό το πρόγραμμα θα πρέπει να συνεχιστεί.

Επίσης, θα πρέπει να δοθούν νέα κονδύλια, για τη δημιουργία σχολών, όπου θα μπορούν να φοιτούν τέτοια άτομα. Διότι στον ΟΑΕΔ τα προγράμματα είναι λίγα και καλύπτονται από άτομα, που δεν έχουν αναπηρικά προβλήματα, τα άτομα με ειδικές ανάγκες επί σειρά ετών αναγκάζονται να περιμένουν, για να λάβουν κάποια επαγγελματική μόρφωση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα παρακαλέσω τους κυρίους συναδέλφους να είναι μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και στα χρονικά πλαίσια.

Η κυρία Πετράκη έχει το λόγο.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΠΕΤΡΑΚΗ (Νομός Χανίων): Θα αναφερθώ, γενικά, σε οικονομικά θέματα και θα προτείνω κάποιους τρόπους για την ανάπτυξη της οικονομίας.

Κατ' αρχάς, θα πρέπει να σταματήσει η αλόγιστη σπατάλη του δημοσίου χρήματος, με τον περιορισμό του δημοσίου τομέα, ο οποίος στην Ελλάδα είναι πολύ μεγαλύτερος από άλλες χώρες και να γίνουν ιδιωτικοποιήσεις, κυρίως των προβληματικών επιχειρήσεων.

Για το πρόβλημα της ανεργίας, θα πρέπει να αναδιαμορφωθεί ο επαγγελματικός προσανατολισμός στα σχολεία, ώστε αυτός να είναι ουσιαστικός και αποτελεσματικός.

Να αντιμετωπιστεί η λαθρομετανάστευση, η οποία στερεί τη δυνατότητα εργασίας από πολλούς Έλληνες εργάτες και να διοχετευθούν στο τομέα αυτό ευρωπαϊκά κονδύλια. Κυρίως,

θα πρέπει να αυξηθεί το ποσοστό απορρόφησης των ευρωπαϊκών κονδυλίων και παράλληλα να επιτευχθεί η ισορροπη ανάπτυξη της περιφέρειας και να εκμεταλλευθούν τα κατά τόπους γεωγραφικά πλεονεκτήματα, ώστε να επιτευχθεί και η αποκέντρωση. Θα πρέπει να καταπολεμηθεί η παραπαιδεία και προτείνω την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα ή τουλάχιστον την επέκταση των ήδη υπαρχόντων, ώστε να εισάγονται με προτεραιότητα, όπως τώρα, αλλά να υπάρχει και η είσοδος κάποιων άλλων με αμοιβή, ώστε να μην υπάρχει εκροή συναλλάγματος στο εξωτερικό.

Η προστασία του περιβάλλοντος ευνοεί την ανάπτυξη της οικονομίας, γιατί π.χ. καταπολεμείται η ανεργία και προσφέρονται νέες θέσεις εργασίας. Επίσης, μπορούμε να πούμε, ότι πρέπει να αξιοποιηθεί το ελληνικό δυναμικό, με την έννοια ότι οι Έλληνες έχουν υψηλό επίπεδο μόρφωσης και ικανότητες, που άλλοι ευρωπαϊκοί λαοί δεν έχουν. Αυτό φαίνεται από την επιτυχία των Ελλήνων στο εξωτερικό, αλλά και από τις συναντήσεις νέων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή τη δύναμη οφείλει να την εκμεταλλευθεί το ελληνικό κράτος με συστηματικότητα και να καλλιεργήσει μέσα από την παιδεία την εργατικότητα.

Τέλος, θα πρέπει να εκμεταλλευθούμε τις βραχυνησίδες με ιχθυοκαλλιέργειες, κτηνοτροφία κ.λπ., κάτι που θα αποτελέσει απάντηση στις αμφισβητήσεις των Τούρκων για το Αιγαίο και θα υπάρξει, φυσικά, και ανάπτυξη της οικονομίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όλα όσα αναφέρατε ήταν ενδιαφέροντα, αλλά επειδή υπάρχει μια λαθεμένη εντύπωση στον Ελληνικό λαό, σχετικά με το μικρότερο κράτος, που είναι μεγάλο και θέλει να γίνει μικρότερο, θέλω να σας πω για τις ιδιωτικοποιήσεις, ότι όσες ιδιωτικές επιχειρήσεις έχουν περιέλθει στο δημόσιο τομέα, περιήλθαν γιατί κάποιος εγκατέλειψε αυτές τις επιχειρήσεις και το κράτος βρέθηκε μπροστά σε μια σκληρή πραγματικότητα. Ή να τις κλείσει και να μείνουν εκατοντάδες άνεργοι, ή να τις ενισχύσει και να λειτουργήσουν με την ελπίδα ότι κάτι θα μπορούσε να γίνει. Αυτή τη στιγμή, ενώ το Κράτος τις δίνει, κάποιος ιδιώτης δεν τις παίρνουν, ή θέλουν να τις πάρουν αυτοί, οι οποίοι τις είχαν και τις «χρεωκόπησαν», αφού εισέπραξαν ενδεχομένως κάποια δισεκατομμύρια, δίνοντας τώρα μερικά εκατομμύρια, για να πάρουν κάποια επιχείρηση. Κάτι τέτοιο πάει να γίνει με τη SOFTEX. Εάν εσείς συμφωνείτε, ότι το κράτος πρέπει να τις δώσει, χωρίς να εισπράξει χρήματα, να τις δώσουμε, όμως σας αναφέρω, ότι κανείς δεν δίνει χρήματα, για να πάρει μια τέτοια επιχείρηση. Αυτό το αναφέρω για ενημέρωσή σας.

Το λόγο έχει ο κ. Σουβλερός.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΟΥΒΛΕΡΟΣ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της φορολογίας και ειδικότερα στη φοροδιαφυγή. Είναι γνωστή η διαπίστωση ότι μια από τις μεγαλύτερες και πιο βαθιές πληγές της εθνικής μας οικονομίας είναι η φοροδιαφυγή. Οι λόγοι, που οδηγούν τους πολί-

τες σε αυτή, είναι συγκεκριμένοι και πιστεύω, ότι επανειλημμένως έχουν επισημανθεί. Πρώτος και κύριος λόγος είναι ο περιορισμένος βαθμός συνειδητοποίησης των πολιτών. Το κράτος για το «νεοέλληνα» είναι ένας απρόσωπος φορέας άσκησης εξουσίας. Τις περισσότερες φορές ο Έλληνας το αντιλαμβάνεται σαν κάποιο απόμακρο όργανο, ξένο προς αυτόν, τόσο στο διαδικαστικό, όσο και στο ουσιαστικό επίπεδο.

Πιστεύω ότι, εφόσον όλοι δεχόμαστε ότι η υποδομή είναι το σημαντικότερο στάδιο, μέσα από την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία, το κράτος πρέπει να προσπαθήσει να κάνει όλους μας περισσότερο συνειδητοποιημένους πολίτες. Υπάρχουν, ήδη, κάποια μαθήματα, που μπορούν να βοηθήσουν σε αυτή την κατεύθυνση. Συγκεκριμένα, στο Δημοτικό η Αγωγή του Πολίτη και στο Γυμνάσιο και Λύκειο τα Στοιχεία του Δημοκρατικού Πολιτεύματος. Μέχρι τώρα, όμως, χρησιμοποιούνται λιγότερο προς αυτή την κατεύθυνση, δίνοντας κάποιες γενικές αρχές για το Πολίτευμα και τον τρόπο, με τον οποίο πρέπει να κινούμαστε μέσα στο Κράτος.

Αν ο καθένας μας μπορέσει να καταλάβει ποιά είναι το καθήκον του μέσα στην κοινωνία τα πράγματα, θα μπορέσουν να γίνουν καλύτερα. Παράλληλα, ένας εξίσου σημαντικός λόγος, που οδηγεί στη φοροδιαφυγή, είναι ότι ένα μεγάλο μέρος ατόμων, με ομολογουμένως μεγάλη οικονομική επιφάνεια, καταφέρνουν, μέσω πολλών οδών, να ξεφεύγουν από τη φοροαπόδοση. Αυτό γίνεται είτε μέσω παρελκυστικών τακτικών ή των λεγόμενων παραθύρων, που έχουν όλοι οι σχετικοί νόμοι. Σημαντικό ρόλο σ' αυτό το μείζον ζήτημα έχει η γραφειοκρατία, που βασιίζεται κύρια στην κομματικοποίηση της σημερινής πολιτικής ζωής. Αυτό που θα μπορούσε να βοηθήσει στη λύση του συγκεκριμένου αυτού ζητήματος, είναι η πλήρης και ουσιαστική διαφάνεια σ'ολόκληρο το φάσμα της πολιτικής ζωής.

Ακόμη, νομίζω ότι πρέπει να αναφερθούμε στον εκσυγχρονισμό του φορολογικού συστήματος, που πλέον επιβάλλεται. Αυτό μπορεί να γίνει μέσω της μηχανοργάνωσης του ίδιου του φοροεισπρακτικού μηχανισμού και του αναπροσδιορισμού, που θα μπορέσουν να οδηγήσουν σε θετικά αποτελέσματα.

Επίσης, υπάρχει το πολυσυζητημένο ζήτημα των αντικειμενικών κριτηρίων, που, όπως είχε αποδειχθεί μέσα από τη χρησιμοποίησή τους, τα τελευταία χρόνια, δεν είναι τόσο αντικειμενικά. Το εν λόγω σύστημα χρησιμοποιεί ως κριτήρια ή την περιοχή, που βρίσκεται η επιχείρηση, ή γενικότερα το εργασιακό περιβάλλον κάθε εργαζομένου. Άρα, το σύστημα αυτό πρέπει να αναπροσαρμοστεί ριζοσπαστικά. Πρέπει να φτιάξουμε ένα σύστημα ευέλικτο και εύκολα προσαρμόζόμενο στην ειδικευμένη περίπτωση. Αυτή τη στιγμή το φορολογικό σύστημα λειτουργεί με βάση τη γενίκευση, που οδηγεί σε άδικη αντιμετώπιση του πολίτη, που φορολογείται. Τα κριτήρια θα πρέπει να είναι ουσιαστικά και να μη μένουν στα επιφανειακά δεδομένα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Στην κατεύθυνση της αναβάθμισης του φορολογικού συστήματος θα έπρεπε να εγκαταλειφθεί ο σημερινός συγκροτησιμότητα, ώστε να καταστεί περισσότερο ευέλικτο και προσοδοφόρο. Οι δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες, οι λεγόμενες ΔΟΥ, πρέπει να έχουν αυξημένες αρμοδιότητες.

Κάνοντας μία μικρή κατάχρηση και του χρόνου, που έχω στη διάθεσή μου και της υπομονής σας, θα ήθελα να εκφράσω κάποιες απόψεις, που όμως γνωρίζω ότι μοιράζονται μαζί μου και άλλοι συνάδελφοι, για τον τουρισμό.

Ένας από τους λόγους, για τους οποίους ο τουρισμός έχει μία καπιούσα πορεία τα τελευταία χρόνια, είναι και ο τρόπος, με τον οποίο αντιμετωπίζουν οι επιχειρηματίες και οι εργαζόμενοι σ' αυτόν τον τομέα τους ξένους που έρχονται εδώ. Γνωρίζω συγκεκριμένα παραδείγματα, τα οποία δεν θεωρώ σκόπιμο να αναφερθούν, ότι γίνεται καθαρή εκμετάλλευση των ξένων επισκεπτών στη χώρα μας και τους οποίους οδηγούν στο να δυσανασχετήσουν ή να δυσφημήσουν τη χώρα μας στο εξωτερικό. Αυτό οφείλεται στο λανθασμένο τρόπο σκέψης και συμπεριφοράς των Ελλήνων, που εργάζονται σ' αυτόν το χώρο. Άρα, ένας από τους κύριους τρόπους, που μπορούμε να βοηθήσουμε τον τουρισμό μας, είναι να δώσουμε κάποιες κατευθύνσεις στους εργαζόμενους σε αυτόν, μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία ή ειδικές σχολές, που θα έχουν κύριο αντικείμενο τον τουρισμό και θα μάθουν στους μελλοντικούς έλληνες επιχειρηματίες πώς να συμπεριφέρονται και πώς να λειτουργούν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η κυρία Κολιοπούλου Παρασκευή έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Πιερίας): Θέλω να αναφερθώ στο θέμα της φορολογίας, που έχει γίνει ο εφιάλτης του κάθε έλληνα πολίτη. Η χώρα μας χρειάζεται πιο αντικειμενικό σύστημα φορολόγησης των πολιτών της, ανάλογα με τα έξοδά τους. Όταν οι πολίτες γνωρίζουν ότι φορολογούνται σωστά, θα αποκτήσουν φορολογική συνείδηση και θα ελαττωθεί σημαντικά η φοροδιαφυγή. Τότε θα πληρώνουν μέσα από τη ψυχή τους αυτά τα χρήματα, γιατί θα βλέπουν τα χρήματά τους να γίνονται Ελλάδα.

Θα ήθελα να κάνω ορισμένες προτάσεις για την άρση των αδυναμιών αυτών. Πρέπει να γίνεται σωστότερη ενημέρωση του πολίτη, ώστε να εμπιστεύεται πιο πολύ την Πολιτεία. Να ολοκληρωθεί ο σύγχρονος εξοπλισμός του φορολογικού συστήματος, να αναδιοργανωθεί σε πιο σύγχρονη βάση και να επιτευχθεί η πλήρης διαφάνεια στον τομέα του «πόθεν έσχες». Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς. Ο κ. Κραψίτης, από την Β' Αθηνών, έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΡΑΨΙΤΗΣ (Β' Αθήνας): Όλοι μας πιστεύω, και ιδιαίτερα εμείς οι νέοι, ότι έχουμε το όραμα, την ελπίδα να δούμε αυτόν τον τόπο να προοδεύει και να ξεχωρίζει. Για να γίνει αυτό εφικτό, θα έπρεπε πρώτα να χαράξουμε μία

σωστή οικονομική πολιτική, βασισμένη στις οικονομικές δυνατότητες της χώρας, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί από τις τελευταίες παγκόσμιες οικονομικές αλλαγές. Αναφέρω την πετρελαϊκή κρίση και την αύξηση των τιμών της τελευταίας 10ετίας, καθώς από την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι κοινά αποδεκτό, ότι η εποχή μας ταλαιπωρείται από οικονομική κρίση σε παγκόσμιο επίπεδο και η Ελλάδα δεν θα μπορούσε να ξεφύγει απ' αυτήν, όταν γνωρίζουμε ότι επηρεάζεται από τις διεθνείς οικονομικές εξελίξεις, από τους δείκτες των ξένων χρηματιστηρίων και από αποφάσεις, που παίρνονται σε ξένα οικονομικά κέντρα. Θα έπρεπε, λοιπόν, η Ελλάδα να κάνει τη δική της επανάσταση στον οικονομικό τομέα, στηριγμένη στις δικές της οικονομικές πρωτοβουλίες. Ακόμη, να λύσει άμεσα οικονομικά προβλήματα, όπως η ανεργία, η φοροδιαφυγή. Για την επίλυση αυτών απαιτούνται μακροχρόνιες συνεργασίες με άλλες χώρες επιβολή μέτρων, τα οποία και θα εφαρμόζονται. Η ανεργία είναι ένα πρόβλημα όχι μόνον οικονομικό, αλλά και κοινωνικό. Η χώρα μας αντιμετωπίζει έντονα αυτό το πρόβλημα, μετά την εισροή ξένων εργατών. Θα πρέπει, λοιπόν, άμεσα να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, με επενδύσεις του δημοσίου τομέα και με κίνητρα του κράτους, που θα ευνοούν το διοικητικό κλίμα και δεν θα περιορίζουν την ανάπτυξη πρωτοβουλιών από ιδιώτες επενδυτές.

Επίσης, η Πολιτεία οφείλει να βάλει ένα φρένο και να ενισχυθούν ακόμη περισσότερο οι επιδοτήσεις στους εργοδότες και να προσλαμβάνουν Έλληνες και όχι ξένους, που μέχρι τώρα χρησιμοποιούν για καθαρά οικονομικούς λόγους. Μία άλλη διέξοδος στην οικονομική κρίση της χώρας μας θα ήταν η κρατικοποίηση των ΔΕΚΟ, με ποσοστό που θα επέτρεπε στο κράτος να κρατά τον έλεγχο, αλλά το «μάναντζμαν» να δοθεί σε ιδιώτες, ώστε η αποδοτικότητα των υπαλλήλων να αυξηθεί. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι η αποτελεσματικότητά τους είναι μάλλον απογοητευτική. Δεν αρκεί οι επιχειρήσεις αυτές να έχουν κέρδη, αλλά πρέπει και οι υπηρεσίες που προσφέρουν να είναι ανταξίες μιας ευρωπαϊκής χώρας. Εδώ θα έπρεπε να έρθει σαν αρωγός και η άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων και γενικότερα των υπαλλήλων του δημοσίου τομέα, διότι όλοι ξέρουμε ότι πίσω από την ασφάλεια, που αντλούν απ' αυτή την μονιμότητα οι υπάλληλοι, φθάνουν στο σημείο ο δημόσιος τομέας να νοσεί και η παραγωγικότητά του να είναι μηδαμινή.

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω και το θέμα των υπερωριών του Δημοσίου. Θα πρέπει επιτέλους οι αποδοχές των υπαλλήλων του δημοσίου να ανταποκρίνονται με την παραγωγικότητά τους. Εφόσον υπάρχει ανάγκη για πρόσθετη εργασία, θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με νέες προσλήψεις και όχι με μη παραγωγικές υπερωριακές εργασίες. Η παύση των υπερωριών θα έχει σαν αποτέλεσμα τη μείωση της ανεργίας. Προτείνω, λοιπόν, το τρίπτυχο, αποκρατικοποίηση – άρση μονιμότητας – παύση των υπερωριών στο δημόσιο τομέα, για

να μπορέσει επιτέλους να εξυγιανθεί αυτό το κομμάτι της ελληνικής οικονομίας και για να μπορέσουμε να ατενίσουμε με μεγαλύτερη αισιοδοξία το μέλλον του τόπου. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει η κυρία Κοντού Παναγιώτα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΝΤΟΥ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να αναφερθώ και εγώ στην ανεργία και θα προσπαθήσω να αποφυγώ την κοινωνική χροιά του θέματος. Αναγκαστικά θα αναφέρω τον τόπο μου και τα προβλήματά του, που στάθηκαν το έναυσμα, για να έρθω εδώ. Καταλαβαίνω ότι είναι δύσκολο να σκύψετε στα προβλήματα του κάθε τόπου, αλλά, εάν δείτε κάποια γενικότερα προβλήματα και συγκρίνετε τους τόπους, ίσως με αυτό τον τρόπο λάβετε κάποια μέτρα, για να καλυφθούν αρκετά προβλήματα.

Κατάγομαι από το Λαύριο και θα αναφέρω ορισμένα προβλήματα του παρελθόντος, όσο πιο γρήγορα μπορώ, για να γίνουν σημεία αναφοράς, ώστε να αποφευχθούν μελλοντικά λάθη. Θα σταθώ κυρίως στις παροχές. Ναι, το κράτος, δίνει παροχές, αλλά το θέμα είναι με ποιόν τρόπο τις δίνει και τι έλεγχο κάνει. Και δεν μιλάω για κολεκτιβοποιημένο κράτος, αλλά για ένα κράτος που θα προσέχει πού θα δίνει τις παροχές και θα κάνει ένα σχετικό έλεγχο. Και τούτο, διότι αυτές οι παροχές καταλήγουν στα προσωπικά συμφέροντα και στη τσέπη του κάθε επιχειρηματία, με αποτέλεσμα και η βιομηχανία να πέφτει έξω και ο εργάτης να βρίσκεται αντιμέτωπος με ένα μεγάλο βιοτικό πρόβλημα. Πιστεύω ότι θα πρέπει να γίνεται ένας πιο σταθερός έλεγχος αυτών των παροχών και να αποφεύγονται οι επιδερμικές λύσεις, όπως είναι αυτές του τύπου σεμινάρια υπό μορφή παροχών, κάποια σεμινάρια κατάρτισης των ατόμων, που είναι άνεργα. Εμείς, στον τόπο μας, τα αντιμετωπίζουμε σαν εργασία και θα παρακολουθήσουμε τρία σεμινάρια, για τα οποία θα πληρωθούμε. Το μεγάλο, όμως, πρόβλημα είναι ότι αυτά τα σεμινάρια δεν έχουν γνωστούς αρχηγούς, κρύβονται από ανώνυμες εταιρίες. Τελικά, εμείς δεν καταφέρνουμε να πάρουμε ούτε και τα μισά ποσά από αυτά που δικαιούμαστε και τα οποία είναι και ελάχιστα. Και, βέβαια, αυτούς δεν μπορούμε να τους βρούμε, γιατί κρύβονται πίσω από ανώνυμες εταιρίες. Γι' αυτό θα πρέπει το κράτος να ξέρει πού δίνει τα συγκεκριμένα πακέτα της Ε.Ο.Κ. Δεν θέλω να αναφέρω και από τοπικές αυτοδιοικήσεις κάθε φορά, τις τυχόν παρανομίες, που γίνονται.

Το όλο θέμα, λοιπόν, πρέπει να περνάει από κρατικό έλεγχο και να φαίνονται ποιοί είναι αυτοί οι άνθρωποι, ονομαστικά. Δεν ρίχνω τα βάρη στο κράτος, αλλά μερίδα ευθύνης του είναι ο ελλιπής έλεγχος αυτών των παροχών. Και τέλος, το κυριότερο πρόβλημα για τον τόπο μου, που αναγκαστικά θα το αναφέρω, είναι ότι και το ζήτημα του Λαυρίου θα πρέπει να κοιταχθεί με περισσότερη προσοχή. Και νομίζω ότι με το να ανοίξει το λιμάνι του Λαυρίου και να αποσυμφορηθεί ο Πειραιάς, θα είναι κάτι το σωστό.

Δυστυχώς, το Λαύριο συντηρείται με επιδερμικές λύσεις και δε μιλάμε πλέον για μια καλύτερη ζωή, αλλά μόνον για επιβίωση. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Γιαννάκης Στυλιανός.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Β' Αθήνας): Από την πλευρά μου, ο λόγος μου θα είναι κυρίως συμπληρωματικός, όσον αφορά τα θέματα φορολογίας, της φοροδιαφυγής και των δημοσίων έργων, αφού έχουν αναλυθεί από άλλους συναδέλφους.

Πιστεύω ότι η φοροδιαφυγή οφείλεται σε δύο κυρίως λόγους. Πρώτον, στην νοοτροπία του Έλληνα, ο οποίος θεωρεί ότι το κράτος είναι ένας εισπράκτορας φόρου και μόνον αυτό, και δεύτερον, στην εξοντωτική φορολογία.

Όσον αφορά την νοοτροπία, πιστεύω ότι οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι ποτέ το κράτος δεν του συμπεριφέρθηκε, όπως έπρεπε. Συγκεκριμένα, ενώ εισπράττει από τον πολίτη, ό,τι ζητήσει, δεν του αποδίδει τις παροχές εκείνες, που θα ήθελε ο ίδιος ο πολίτης να λαμβάνει. Έτσι, ο Έλληνας σκέφτεται το ατομικό του καλό και δεν τον ενδιαφέρει το κοινωνικό καλό, αφού θεωρεί ότι δεν θα υπάρξει κανένα αποτέλεσμα, με το να καταβάλλει τον φόρο, που του αναλογεί, στο Κράτος.

Από την άλλη μεριά, η εξοντωτική φορολογία είναι ένας άλλος ανασταλτικός παράγοντας. Π.χ. εάν δούμε τη φορολογία στα αυτοκίνητα ή στα λεγόμενα αντικειμενικά κριτήρια, ο Έλληνας νοιώθει την ανάγκη να ξεφύγει, γιατί θεωρεί ότι τον πνίγει. Έτσι, χρησιμοποιεί τα λεγόμενα «παραθυράκια», που πιστεύω ότι είναι εύρημα των πολιτικών και κανενός άλλου.

Η ραχοκοκαλιά της Ελληνικής οικονομίας, που είναι οι μικρομεσαίοι, αποτελούν τα εξιλαστήρια θύματα από την ανικανότητα ή από τα συμφέροντα, που δεν φορολογούν τους λεγόμενους «μεγαλοκαρχαρίες» ή τα μεγάλα κεφάλαια.

Λύσεις υπάρχουν πολλές. Η μηχανοργάνωση, το λεγόμενο TAXIS, το οποίο δεν ξέρω πότε θα υπάρξει. Η αναδιάρθρωση ολόκληρου του φορολογικού συστήματος, το οποίο δεν μπορεί να πει κανείς ότι συμβαδίζει απόλυτα με τα σημερινά κοινωνικά κριτήρια. Μπορούν, επίσης, να γίνουν σεμινάρια στους εφοριακούς, ώστε ο πολίτης να νοιώθει ότι εφόσον προσφέρει, θα έχει και τις ανάλογες παροχές.

Ένας άλλος τομέας είναι τα δημόσια έργα. Πιστεύω ότι η λύση θα είναι η ύπαρξη ενός θεσμικού πλαισίου, το οποίο θα απαγορεύει τις προσφορές που γίνονται σε μειοδοτικούς ή πλειοδοτικούς διαγωνισμούς, οι οποίες είναι μελέτες που κάνουν κάποιοι κρατικοί υπάλληλοι. Από προσωπική εμπειρία γνωρίζω ότι οι μελέτες αυτές, έχουν φτάσει να είναι έως 80% κάτω από τις κρατικές μελέτες. Δηλαδή, δε μπορούμε να περιμένουμε σοβαρό έργο από αυτόν τον εργολάβο.

Θα πρέπει να συνειδητοποιήσει ο Έλληνας πολίτης, ότι δεν πρέπει να παρεμβαίνει σε αυτά τα πράγματα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Είπατε προηγουμένως, ότι κάποιοι ιδιώτες είχαν επιχειρήσεις, οι οποίες χρεωκόπησαν. Τις πήρε το κράτος και έπρεπε ή να διώξει κάποιους ή, αν τους κρατήσει, να δώσει κάποιες επιχειρήσεις. Ένα χωριό στο νομό Φθιώτιδας έχει μια προβληματική επιχείρηση, που έχει πολύ μεγάλο έλλειμμα. Ενώ ο μέσος όρος παγκοσμίως για μία βαριά βιομηχανία είναι 400 άτομα, το συγκεκριμένο εργοστάσιο έχει 1200. Η οικολογική καταστροφή είναι τεράστια και οι οικισμοί επιβαρύνουν το κράτος, γιατί έχουν δωρεάν ρεύμα, νερό και τηλεφώνο. Κρατάμε τις επιχειρήσεις, για να μη διώξουμε τους εργαζόμενους. Μήπως, τελικά, είμαστε περισσότερο φιλεργατικό με ένα μέρος του συνόλου, παρά με όλο το σύνολο;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Γιαννάκη, δεν μπαίνει φραγμός σε ένα αγοραστή μιας τέτοιας εταιρείας, που ήταν παλαιά ιδιωτική και τώρα είναι κρατική, εάν θα έχει 1200 εργαζόμενους ή 400. Εάν θέλει να κάνει την δουλειά του με 400, μπορεί να την αγοράσει και να την κάνει. Το θέμα, όμως, είναι ότι δεν την αγοράζει.

Δεν αντιδικώ μαζί σας. Συμφωνώ σχεδόν με όσα έχετε πει.

Τα δημόσια έργα και τις διάφορες παρατυπίες τους τα χρεώσατε στους πολιτικούς. Εγώ, στα 20 χρόνια, που θητεύω σε αυτόν το χώρο, δε μπορούσα να πληροφορηθώ συγκεκριμένα, ότι κάποιος πολιτικός είχε οποιαδήποτε ανάμειξη σε κάποιο έργο.

Διευκρινήσατε ότι ορισμένοι είναι αυτοί, που πλήττονται από τα μέτρα της φορολογίας εισοδήματος και εκεί νομίζω ότι συμφωνήσαμε.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (Νομός Δωδεκανήσου): Επειδή πολλά παιδιά δεν είχαν το χρόνο να γράψουν τις ομιλίες τους, θα ζητούσαμε να γραφτούν αυτά τα άτομα, που θέλουν να μιλήσουν και αύριο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν έχω αντίρρηση.

Είναι σωστή η παρατήρηση του κυρίου Τριανταφύλλου, διότι πράγματι πολλοί από σας δηλώσατε άλλες Επιτροπές, αλλού βρεθήκατε και τώρα, δεν είστε προετοιμασμένοι για το αντικείμενο αυτό. Αντιλαμβάνομαι το πρόβλημα και την αναγκαιότητα να έχετε την ευκαιρία να μιλήσετε σε επόμενη συνεδρίαση.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (Νομός Δωδεκανήσου): Πρέπει, κάπως, να ετοιμαστούμε, για να υπάρχει και ουσιαστικό αποτέλεσμα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Μπορείτε, αύριο το πρωί, να φέρετε τις προτάσεις σας και να τις καταθέσετε.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (Νομός Δωδεκανήσου): Μέχρι αυτή τη στιγμή έχουμε μείνει με την εντύπωση, ότι δίνουμε εξετάσεις για το Κοινοβούλιο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν είπα, εγώ, κάτι τέτοιο.

Επαναλαμβάνω, μπορείτε αύριο να φέρετε τις προτάσεις σας.

Το λόγο έχει η κυρία Σερέτη.

ΕΛΕΝΗ ΣΕΡΕΤΗ (Νομός Αχαΐας): Θα μιλήσω, και εγώ, για το περιβάλλον.

Όταν το τελευταίο δέντρο καεί, όταν ο τελευταίος ποταμός ρυπανθεί και πεθάνει το τελευταίο ψάρι, τότε ο άνθρωπος θα διαπιστώσει πως δεν μπορεί να τραφεί με χρήματα.

Η φύση αποτέλεσε και αποτελεί ζωτική πηγή του ανθρώπου. Έτσι δικαιολογημένα μπορεί η φύση να θεωρηθεί και ο μεγάλος δάσκαλός του. Το σχολείο της φύσης είναι εκείνο στο οποίο εμαθήτευσε ο άνθρωπος. Αποτελεί για τον άνθρωπο μόνιμη πηγή καλλιτεχνικής δημιουργίας. Τα θαυμάσια φαινόμενά της γεννούν στον άνθρωπο θαυμασμό, δέος και άλλες συγκινήσεις. Τροφοδοτούν τη φαντασία του και την καλλιτεχνική του έμπνευση. Η επικοινωνία με τη φύση ανανεώνει τον άνθρωπο και του χαρίζει σωματική και ψυχική υγεία.

Δικαίως έχει λεχθεί ότι «στην ιστορία του ανθρώπου ο πόλεμος αποδείχθηκε ο αρχιδημιουργός της ερήμωσης του περιβάλλοντος». Στον πόλεμο μπορούμε να προσθέσουμε και το βιομηχανικό πολιτισμό της εποχής μας.

Αρκετές είναι πάντως οι αιτίες της καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος.

Στις μέρες μας, όμως, η επιστημονική έρευνα περνά μια κρίση. Μια κρίση, που οφείλεται στις συνέπειες της εξελισσόμενης τεχνολογίας, η οποία προκαλεί σταδιακή αλλοίωση στο περιβάλλον και την οποία δεν είχαν πάντοτε κατά νου οι ερευνητές.

Συγχρόνως, η κρίση αυτή είναι μια πρόκληση προς την επιστημονική γνώση, η εξέλιξη και η πρόοδος της οποίας δεν είναι δυνατόν να οδηγεί στην υποβάθμιση της ποιότητας ζωής. Το θέμα της ρυπάνσεως έχει αρχίσει να ενοχλεί το οικοσύστημά μας εδώ και πολλά χρόνια και σε αυτό συνέβαλε η υπερσυγκέντρωση του πληθυσμού στις μεγαλουπόλεις. Έτσι, από κοινού με την ανάπτυξη της βιομηχανίας, δημιούργησαν το πρόβλημα, που απειλεί συνεχώς τη χλωρίδα και την πανίδα. Όπως υπάρχει ενδιαφέρον για αυτά τα φαινόμενα ανάπτυξης, που στην ουσία δεν βοηθούν το περιβάλλον, να υπάρξει το ίδιο ενδιαφέρον και για την ανθρώπινη ζωή.

Ένα μεγάλο πρόβλημα για όλη αυτή τη σημερινή κατάσταση, είναι ο κυκλοφοριακό πρόβλημα, οι εμπρησμοί, οι εκχερσώσεις, η αλόγιστη χρήση φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων, η ασυνειδησία και αδιαφορία των πολιτών, καθώς και η έλλειψη ενημέρωσης και παιδείας.

Παρόλα αυτά, υπάρχουν αρκετοί τρόποι αντιμετώπισης των φαινομένων, φτάνει να ευαισθητοποιηθούμε και να οργανωθούμε κατάλληλα για την υλοποίησή τους. Φθάνει η τεχνητή πρόοδος να χρησιμοποιείται επ' ωφελεία του ανθρώπου.

Πρέπει ακόμη, να υπάρχει συστηματική περιβαλλοντική

εκπαίδευση των πολιτών και ανάλογη ευαισθητοποίηση των αρμοδίων φορέων. Πρέπει θα θεσπισθούν αυστηροί νόμοι για την προστασία της αγροτικής ζωής. Είναι, επίσης, απαραίτητη η προβολή του προβλήματος μέσα από τα Μ.Μ.Ε., με ειδικούς επιστήμονες, οι οποίοι θα παρουσιάζουν, θα εξηγούν και θα συμβουλεύουν, χωρίς να σπέρνουν τον πανικό.

Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι στην εποχή μας η «αγάπη για τη φύση» επαφίεται στους φυσιολατρικούς συλλόγους, στις αποφάσεις της Πολιτείας και στην πρωτοβουλία μερικών ιδιωτών. Βλέποντας ο σύγχρονος άνθρωπος τη φύση σαν αντικείμενο, αγνόησε την ανθρωπινή φύση του. Θεώρησε ότι οι δυνάμεις του είναι «υπερφυσικές». Η ποιότητα της ζωής εξαρτάται άμεσα από την ισορροπία ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση. Αν ξεπεράσουμε τα όρια και τα μέτρα μας, τότε ο άμεσος αποδέκτης οποιαδήποτε παρενέργειας θα είναι ο ίδιος ο άνθρωπος.

Σας ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς την κυρία Σερέτη. Πρέπει να σας πω, ότι έχω και εγώ την ίδια ευαισθησία για το περιβάλλον. Όποιος δεν αγαπάει τα ζώα και τα φυτά δεν αγαπά τον άνθρωπο, δεν αγαπά τον εαυτό του. Όποιος αγαπάει τον άνθρωπο χωρίς συμφέρον, πρέπει, πρώτα, να αγαπήσει τα ζώα και τα φυτά.

Το λόγο έχει η κυρία Μολέ.

ΑΜΑΛΙΑ ΜΟΛΕ (Νομός Ευβοίας): Όλοι, γνωρίζουμε, κύριε Πρόεδρε, ότι οι Έλληνες δεν έχουμε μόνο προβλήματα με την παιδεία. Καθημερινά ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα πολύ μεγάλο κίνδυνο. Και ο κίνδυνος αυτός είναι ο τουρκικός επεκτατισμός. Οι τούρκοι πολιτικοί κάθε μέρα μας θυμίζουν ότι οι βλέψεις τους δεν σταματούν στην Κύπρο. Οι βλέψεις τους επεκτείνονται και στα νησιά του Αιγαίου. Εμείς, τι κάνουμε; Η στάση μας είναι τελείως παθητική. Σηκώνουμε τα χέρια. Σκύβουμε το κεφάλι, όχι από ντροπή, βέβαια, επειδή είμαστε Έλληνες, αλλά από λύπη, επειδή οι πολιτικοί μας δεν έχουν την ικανότητα να λύσουν τα εθνικά προβλήματα. Είναι τελείως αδιάφοροι. Γιατί να δεχόμαστε τους συμβιβαστικούς όρους, που μας θέτουν οι Αμερικάνοι και οι Ευρωπαίοι; Γιατί δεν κάνουμε συγκεκριμένα και μεθοδικά βήματα για τη λύση των εθνικών μας προβλημάτων; Να στηρίζουμε την οικονομία μας και να στηριχθούμε στις δικές μας πλάτες. Την κρίσιμη και αποφασιστική αυτή στιγμή να πάρουμε τα ηνία στα χέρια μας. Η ιστορία μάς έχει δείξει, ότι είμαστε ένας έξυπνος λαός. Γιατί να πιστεύουμε ότι ο Κλίντον και ο κάθε Κλίντον, μπορεί να λύσει τα δικά μας προβλήματα και να στηριχθούμε σε αυτόν; Είναι δυνατόν, το πρόβλημα της Κύπρου, το πρόβλημα των Ίμια να λυθεί από αυτούς τους ανθρώπους; Αντί κάτι να κάνουμε, σηκώνουμε τα χέρια. Με άλλα λόγια, ντροπή μας. Ντροπή στους Έλληνες πολιτικούς!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρία Μολέ, δεν μιλήσατε για το αντικείμενο, που απασχολεί την Επιτροπή μας. Δεν πειράζει, ας είναι.

ΑΜΑΛΙΑ ΜΟΛΕ (Νομός Ευβοίας): Το δικό μου θέμα ήταν αυτό. Η Επιτροπή δεν είναι αυτή, που θα ήθελα να μετέχω.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αυτό δεν σημαίνει ότι μπορούμε να μιλάμε, όπως λένε, επί παντός επιστητού.

ΑΜΑΛΙΑ ΜΟΛΕ (Ν. Ευβοίας): Δεν μπορούμε να κλείσουμε και το στόμα μας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέλω να σας πω, ότι εμείς οι πολιτικοί, αυτοκριτικά θα το πω, με τις δυνατότητες που διαθέτουμε, δεν μπορούμε να λύσουμε όλα αυτά τα προβλήματα. Προσπαθούμε να βγάλουμε εσάς καλύτερους πολιτικούς, για να τα λύσετε. Αυτό κάνουμε σήμερα. Αυτή είναι μια πραγματικότητα. Και αυτό γίνεται για πρώτη φορά από πέρυσι στην Ελλάδα.

ΑΓΛΑΪΑ ΜΟΛΛΕ (Νομός Ευβοίας): Θα έλεγα, κύριε Πρόεδρε, ότι εσείς οι πολιτικοί θα γινόσασταν πολύ καλύτεροι, αν ερχόσασταν σε επαφή με την πραγματικότητα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και όχι μόνον. Φαίνεται ότι υπάρχει αδυναμία να ερχόμαστε σε επαφή με την πραγματικότητα, γι' αυτό και δημιουργούμε τις προϋποθέσεις να έρθουν κάποιοι στη θέση μας. Είναι το μόνο, που μπορούμε να κάνουμε, ώστε εκείνοι, που θα έρθουν σε επαφή με την πραγματικότητα, να αντιμετωπίσουν αυτά τα θέματα.

Πάντως, τα ίδια που λέτε εσείς, τα έλεγα και εγώ κάποτε για κάποιους παλιότερους προκατόχους. Φοβάμαι, όμως, ότι υπάρχουν αντικειμενικά προβλήματα, τα οποία δε μπορεί κανείς να τα δει απ' έξω. Στην πολιτική, όσο πιο ψηλά βρισκείται κανείς, τόσο οι δυσκολίες γίνονται πιο ορατές.

Εμείς τους προβληματισμούς σας, τους συγκεντρώνουμε. Ο κ. Λιόντας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΙΟΝΤΑΣ (Νομός Σερρών): Θα ήθελα να ασχοληθώ, κύριε Πρόεδρε, με τον τύπο ανάπτυξης, που προωθείται στα πλαίσια της εθνικής οικονομίας.

Είναι γνωστό, ότι ο τύπος που προωθείται στα πλαίσια της Νομισματικής Ένωσης, η πορεία της οικονομίας και ο τύπος ανάπτυξης, κρίνεται εσφαλμένος από την πορεία των οικονομικών δεικτών, όπως είναι ο πληθωρισμός, το εμπορικό ισοζύγιο, οι επενδύσεις κ.λπ..

Η κρίση της οικονομίας, είναι πολλές φορές ένας παράγοντας, που οδηγεί στην καταστροφή του περιβάλλοντος, στην καταστροφή των πολιτιστικών μνημείων, στην ανεργία, στην υπερβολική συγκέντρωση κεφαλαίου, μεγαλοεπενδύτων ή πολυεθνικών μεγάλων οικονομικών μονάδων στις μεγαλουπόλεις.

Βραχυχρόνια, βλέποντας κανείς την οικονομία, διαπιστώνει την προσπάθεια των επιχειρηματιών να μειώσουν το κόστος παραγωγής, να απολύουν εργαζόμενους και να παίρνουν άλλα μέτρα αρνητικά, που υπαγορεύονται από αυτόν το

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

τύπο ανάπτυξης, που δεν λαμβάνει υπόψη του τους παράγοντες περιβάλλον, πολιτισμό και πάνω απ' όλα τον άνθρωπο.

Σε ό,τι αφορά τον πρώτο, έχουν διατυπωθεί πολλές προτάσεις σωστές, αλλά χρειάζεται πολιτική βούληση για την εφαρμογή τους. Θα πρόσθετα ότι υπάρχει η ανάγκη ίδρυσης επιτροπής επιστημόνων περιβάλλοντος, από διάφορα πανεπιστήμια, που θα επιβλέπουν κάθε οικονομική δραστηριότητα.

Τα δημόσια έργα θα πρέπει να γίνονται μετά από μελέτη και άδεια της προηγούμενης επιτροπής, η οποία θα πρέπει να ελέγχει τις επιχειρήσεις και βιομηχανίες για τη φιλικότερη προς το περιβάλλον λειτουργία τους.

Σε ό,τι αφορά τον δεύτερο, στο οποίο θα πρέπει να ενταχθούν η αρχιτεκτονική και η πολεοδομία, θα πρέπει να καταργηθεί ο νόμος της αντιπαροχής, να επιβληθούν περιορισμοί στα χαρακτηριστικά των οικισμών, να επιδεικνύεται σεβασμός στα παλιά τμήματα πόλεων και μεγαλύτερη προστασία των αρχαιολογικών μνημείων που αποκαλύπτονται.

Σε ό,τι αφορά τον τρίτο, θα πρέπει να καταπολεμηθεί η ανεργία, με την υποστήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και με την αξιοποίηση όλου του εργατικού δυναμικού, ανωτάτης μόρφωσης, με την ίδρυση ερευνητικών κέντρων σε όλους τους τομείς και την προώθηση πειραματικών οικονομικών προγραμμάτων.

Να υπάρξει έλεγχος και συγκράτηση των ιδιωτικοποιήσεων, οι οποίες δεν είναι πανάκεια, με διασφάλιση όλων των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Γενικά, θα πρέπει να υπάρξει μια ανάπτυξη εθνικής στρατηγικής στην οικονομία, προσαρμοσμένη στα ελληνικά δεδομένα, με αξιοποίηση όλου του έμφυχου δυναμικού και των φυσικών πόρων της Ελλάδας, ώστε η χώρα μας να αποκτήσει σχετική οικονομική δύναμη, αφού πλήρης αυτοδυναμία δεν μπορεί να υπάρξει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ τον κ. συνάδελφο, ο οποίος συνοπτικά, αλλά τόσο περιεκτικά, μας μίλησε για πολλά χρήσιμα ζητήματα.

Ο κ. Μπαλάνος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΝΟΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να μιλήσω για ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, που έχουν σχέση με την εθνική οικονομία.

Για την οικονομική κατάσταση της χώρας δεν θα κάνω λόγο, αφού έχω καλυφθεί, ήδη, από τους προλαλήσαντες.

Θα προτείνω, λοιπόν, μέτρα. Εκμετάλλευση εσόδων από τον τουρισμό, δημιουργία μιας βιομηχανίας, όπου το ελληνικό κράτος θα έχει την πλειοψηφία των μετοχών, χωρίς δυνατότητα εξαγοράς από άλλους, ενώ το υπόλοιπο θα είναι ιδιωτικοποιημένο.

Η Ελλάδα θα πρέπει να στηριχθεί στη βιομηχανία, για να λύσει κατά ένα μέρος και το πρόβλημα της ανεργίας. Η βιομηχανία αυτή θα ήταν χρήσιμο, να ήταν προοσανατολισμένη προς την υψηλή τεχνολογία, για να διακριθεί η χώρα μας και

στο μέλλον. Βέβαια, αυτό είναι κάτι δύσκολο, αλλά όχι ακατόρθωτο.

Τη βιομηχανία, δεν πρέπει να τη δούμε μόνο σαν οικονομικό παράγοντα, επειδή συνδέεται με την οικονομία. Θα πρέπει, μέσω της βιομηχανίας, να εξυπηρετήσουμε άλλα εθνικά και κοινωνικά συμφέροντα.

Θα πρέπει να γίνει αποκέντρωση, οι βιομηχανίες να εγκαθίστανται σε παραμεθόριες περιοχές ή σε περιοχές μακριά από αστικά κέντρα.

Επίσης, θα πρέπει να γίνουν μονάδες περιβαλλοντικού καθαρισμού και να δημιουργηθούν επιτροπές ελέγχου των βιομηχανιών. Στις επιτροπές αυτές θα πρέπει να μετέχουν μέλη περιβαλλοντικών οργανώσεων.

Αναφερθήκαμε σε διάφορους θεσμούς, όπως η μηχανοργάνωση και άλλα, που θα ελαττώσουν τη φοροδιαφυγή. Δε νομίζω, ότι πιστεύει κανείς, ότι οι Έλληνες δεν θα βρουν τρόπο να φοροδιαφεύγουν. Θα πρέπει να δοθεί η κατάλληλη αγωγή από μικρή ηλικία, για να μη βλέπει ο Έλληνας το κράτος σαν κάτι ξένο και μακριά από αυτόν. Ένα πρώτο βήμα είναι η ίδια η πολιτική ζωή, όπου οι πολιτικοί θα πρέπει να δείξουν το καλό παράδειγμα. Γιατί υπάρχουν πολλά παραδείγματα πολιτικών –που ίσως να μην είναι αλήθεια– που εμπλέκονται σε διάφορα «παιχνίδια». Φυσικά αυτά μπορεί να γίνονται και από πολιτικές σκοπιμότητες.

Επίσης, για τα αντικειμενικά κριτήρια, δεν είναι δικαιο ένα αυτοκίνητο αξίας 10.000.000 δρχ. και ένα άλλο 50.000.000 δρχ. με τα ίδια κυβικά, να φορολογείται το ίδιο. Είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η πολιτική μας πρέπει να καθορισθεί με βάση αυτήν. Είναι ανάγκη της εποχής να εισέλθουμε σε αυτόν τον οργανισμό. Όμως, δεν πρέπει να τον θεωρήσουμε ως κοινωφελές ίδρυμα. Είναι ένα είδος τράπεζας και παίρνουμε χρήματα, αλλά κάποια στιγμή θα μας ζητηθεί να τα επιστρέψουμε. Η ζήτηση των χρημάτων δεν θα είναι άμεση, αλλά έμμεση και με διάφορες εντολές, που θα δώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι –μέσα από την οικονομική μας πολιτική και πολιτική μας ανάπτυξη– να ανταπεξέλθουμε στην Ευρώπη, ώστε να μη μας εκμεταλλευθούν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η κυρία Σταμούλη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΜΟΥΛΗ (Νομός Τριγάλων): Θα ήθελα να αναφερθώ στο οικολογικό πρόβλημα, σε σχέση με την οικονομία. Ο άνθρωπος είναι το μοναδικό δημιουργήμα της φύσης, που κατόρθωσε σε μεγάλο βαθμό να τη δαμάσει και να αποικιοποιήσει πολλούς νόμους, που τη διέπουν και να τους θέσει στην υπηρεσία του. Στην προσπάθειά του να την εκμεταλλευθεί, ξεπέρασε το μέτρο και έγινε άπληστος και στυγνός εκμεταλλευτής του φυσικού περιβάλλοντος. Όσο περισσότερο προόδευε τεχνολογικά, τόσο πιο αλόγιστα κατέστρεψε τη φύση, κάτι που δεν έγινε χωρίς τίμημα. Η επέμβαση στο περιβάλλον είναι τόσο καταλυτική, ώστε να ξεπερ-

νά κατά πολύ τη δυνατότητα να έρθει η φύση και να αναπληρώσει τα στοιχεία, που της αφαιρεί. Αποτέλεσμα αυτού του παραλογισμού υπήρξε η διατάραξη του οικονομικού προβλήματος. Το περιβάλλον εξαρτάται από την οικονομία, αλλά και η οικονομία εξαρτάται από το περιβάλλον. Οι έννοιες «περιβάλλον» και «οικονομία» είναι αλληλοεξαρτώμενες. Σε πρώτη φάση η οικολογική καταστροφή είναι αναπότρεπτη συνάρτηση συνεχούς αύξησης της παγκόσμιας παραγωγής, η οποία καθίσταται δυνατή με την ανάπτυξη της παραγωγικής τέχνης. Στην αρχή, η παραγωγή γίνονταν όλο και πιο σπάταλη, άρα και πιο καταστροφική. Κατέστρεψε με επιταχυνόμενο ρυθμό τις μη ανανεώσιμες πηγές και κατασπαταλούσε τις ανανεώσιμες αρχικά πηγές, όπως αέρα, νερό, δάση, έδαφος, ώστε να γίνουν σπάνιες.

Σε μια δεύτερη μορφή, η βιομηχανία αντιμετώπισε τη σπανιότητα των ληλατημένων πηγών και αντέδρασε με αυξημένη παραγωγή. Εφόσον, όμως, ο αέρας και το νερό γίνονται όλο και πιο σπάνια, είναι αδύνατον να παραχθούν σε μεγαλύτερες ποσότητες, όποια κι αν είναι η τιμή τους. Συνεπώς, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως μέσα παραγωγής και να γίνονται επενδύσεις σε εγκαταστάσεις απορρόπανσης, που να αποδίδουν στον αέρα μερικές από τις πρωταρχικές του ιδιότητες. Κάτι τέτοιο, συχνά προσκρούει σε ανυπερβλήτα οικονομικά συμφέροντα, που θεωρούν ασύμφορη και μη αποδοτική την επένδυση στο περιβάλλον. Η οικολογική καταστροφή είναι ένα φαινόμενο, που θα παραμείνει άλυτο και μη αντιμετωπίσιμο; Όχι βέβαια. Αντίθετα, μπορεί να αντιμετωπισθεί. Για μια υγιή οικονομία θα πρέπει να βρεθούν πρώτα οι κατάλληλες προϋποθέσεις, οι οποίες θα διέπουν την οικονομική δραστηριότητα των εσχάτων ορίων, που πρέπει να σέβεται αυτή, για να μη προκληθούν αποτελέσματα, αντίθετα με τους σκοπούς ή και ασυμβίβαστα με την ίδια. Πρέπει, όλοι οι Έλληνες και ιδιαίτερα οι νέοι να ξεφύγουν από τον οικονομικό ορθολογισμό. Η απάντηση στη σπανιότητα, στις καταστροφικές συνέπειες, τους φραγμούς και τα αδιέξοδα του βιομηχανικού πολιτισμού, θα πρέπει να αναζητηθεί όχι μέσα στην ανάπτυξη, αλλά στον περιορισμό ή στη μείωση της ελληνικής παραγωγής. Η εξοικονόμηση των φυσικών αποθεμάτων μπορεί να είναι πιο αποτελεσματική και παραγωγική από την εκμετάλλευσή τους. Η ανθρώπινη δραστηριότητα στη φύση, πρέπει να σέβεται τις μη ανανεώσιμες πηγές, ώστε να γίνεται καλύτερο το περιβάλλον.

Απαιτείται μια πολυδιάστατη και δυναμική οικονομία, που θα εξελίσσεται υπηρετώντας τον άνθρωπο και όχι εξουσιάζοντας το μέλλον του. Μια πολυδιάστατη οικονομία θα λάβει υπόψη της τα κοινωνικοπολιτικά συστήματα και περιβαλλοντικά δεδομένα, στα οποία είναι ανοιχτή και ταυτόχρονα τα εμπεριέχει. Μια παράλληλη εξέλιξη, όσον αφορά στη βιόσφαιρα, δηλώνει ότι η εξέλιξη κάθε μέρους της δεν μπορεί να νοηθεί, παρά στην αλληλεξάρτησή της με αυτή των υπολοίπων.

Τέλος, απαιτείται εγκατάλειψη της μονοδιάστατης αντίληψης, που έδινε προτεραιότητα στο νομισματικό παράγοντα, αντιστρέφοντας τη διαλλεπτική σχέση κάποιων σκοπών και μέσων. Η πολυδιάστατη προσέγγιση, αντίθετα, επιτάσσει να επαναπροσδώσουμε στην οικονομία τη σωστή της θέση, η οποία ορίζεται από το σεβασμό του κόσμου, στον οποίο ανήκει και από τη θέση της στην υπηρεσία των ανθρώπινων αξιών.

Θα ήθελα να τονίσω, ότι στις σημερινές συνθήκες η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων από μόνη της δεν είναι σε θέση να οδηγήσει στη λύση της αντίθεσης ανθρώπου – φύσης, παρά μόνο οξύνει τις καταστροφικές της συνέπειες. Η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας μπορεί να συμβάλει στην ισορροπητή συμβίωση ανθρώπου – φύσης, εφόσον δημιουργηθεί πρώτα μια βιώσιμη πολιτική – εναλλακτική λύση, που θα μας επιτρέψει να αντιληφθούμε τις πραγματικές ανάγκες της ανθρωπότητας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Κουσόπουλος.

ΦΩΤΙΟΣ ΚΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, αρχίζοντας, θα ήθελα να δηλώσω ότι δεν θεωρώ τόσο σημαντικό πράγμα την οικολογία και θέλω να πω ότι αγαπώ τους ανθρώπους, χωρίς να είμαι φανατικός οικολόγος και να θέλω να θυσιάσω τη ζωή μου και το χρόνο μου γ' αυτό το θέμα. Γιατί πιστεύω ότι υπάρχουν άλλα πολύ πιο ζωτικού ενδιαφέροντος θέματα, όπως η οικονομία και εθνική άμυνα.

Το θέμα μου είναι η απεξάρτηση των δαπανών για τους εξοπλισμούς της χώρας από τον προϋπολογισμό. Αμυντικούς ή επιθετικούς, δεν θα ήθελα να τους χαρακτηρίσω. Είναι αδύνατο να δίνει η Ελλάδα, με τέτοια οικονομικά προβλήματα, προσπαθώντας να προλάβει το τραίνο για Μάαστριχτ, το 4,5 % του προϋπολογισμού για την Άμυνα. Έτσι, προτείνω τη μείωσή των δαπανών στο 3%. Για καλύψουμε το υπόλοιπο, θα πρότεινα να υπάρχουν πόροι από άμεσες και έμμεσες εισφορές, ώστε να δημιουργηθεί ένα «Ταμείο Εθνικής Άμυνας», και θα το ονόμαζα και «στήριξη ενιαίου αμυντικού δόγματος», όπως ακριβώς υπάρχει και στην Τουρκία. Απαραίτητη είναι η σύμπραξη Ελληνικής και Κυπριακής Δημοκρατίας. Η Κύπρος είναι, ήδη, έτοιμη. Επομένως, η αναφορά μου είναι κυρίως για την Ελλάδα.

Ως άμεσες εισφορές θα πρότεινα την ονομαστική εισφορά του πολίτη, π.χ. 20.000 δρχ. ετησίως, η οποία θα καλυπτόταν στα πλαίσια της οικογένειας. Κρίνω απαράδεκτη την άρνηση για τη καταβολή αυτή του φόρου, πλην περιορισμένου αριθμού περιπτώσεων. Επίσης, θα πρότεινα τις προσφορές ανωνύμων πολιτών, καθώς και πλουσίων, στο νεοουσταθέν «Ταμείο Άμυνας», το οποίο έχω πληροφορηθεί ότι έχει γίνει. Να επισημάνω, επίσης, ότι πρέπει να υπάρξει βοήθεια από πλευράς Εκκλησίας, αφού η εκκλησιαστική περιουσία είναι τουλάχιστον το τριπλάσιο του ελλείμματος της Ελ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

λάδας. Και δεν θα δυσκολευόταν καθόλου να προσφέρει ένα χρηματικό ποσό σεβαστό.

Ακόμη, θα πρότεινα τη φορολογία 10% στα ποτά, τα τσιγάρα, και στις εισόδους στους χώρους διασκέδασης, την οποία δεν πιστεύω ότι θα αρνιόταν κάθε Έλληνας να πληρώσει. Ακόμα μία-δύο δραχμές στη βενζίνη για τον ίδιο λόγο. Ποιός θα αρνιόταν αυτό το ποσό, όταν προορίζεται για την Άμυνα; Ένας σύγχρονος στρατός, ο οποίος κοστίζει σαφώς πολλά χρήματα, συνεπάγεται λιγότερα θύματα. Έτσι, στην ουσία, η Ελλάδα θα προστατέψει τα παιδιά της.

Στο δεύτερο θέμα, θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις, όσον αφορά στην ελλιπή γνώση μερικών οικονομικών στοιχείων. Θέλω, λοιπόν, να πληροφορήσω, ότι το '93 είχαμε 18% τουλάχιστον πληθωρισμό, ενώ αυτή τη στιγμή είναι τουλάχιστον στο 4,5%. Επίσης έχουμε ένα 10% ανεργία. Πρέπει όμως να υπολογίσουμε ένα 5%, που είναι ένα ποσοστό ασφαλείας, και το οποίο δικαιολογείται με τη μετακίνηση ορισμένων εργαζομένων.

Ακόμη, ας λάβουμε υπόψη μας και τους λαθρομετανάστες. Παραδείγματος χάριν, τους Αλβανούς, τους οποίους η κυβέρνηση άφησε να απλωθούν στην πλατεία Κάνιγγος σε προεκλογική συγκέντρωση.

Επίσης, είπαμε για τη μείωση του αριθμού τουριστών, που συνεπαγόταν μείωση εισροής συναλλάγματος. Εξάλλου, ο τουρισμός στοχεύει στην απόδοση υψηλής ποιότητας παροχής υπηρεσιών. Ακόμη, να τονίσω, ότι ανεβαίνει η δανειοληπτική αξιοπιστία της χώρας μας στις τράπεζες του εξωτερικού.

Το 1996 είχαμε υψηλή απορροφητικότητα, μεγαλύτερη από κάθε άλλη χρονιά, ήταν 75%. Πληροφορηθήκαμε ακόμα για τη συζήτηση οικονομικού περιεχομένου, που έγινε στη Βουλή.

Ακόμα θέλω να πω για την αύξηση αποθέματος.

Θέλω να πληροφορήσω για την Εγνατία Οδό. Όποιος πίστευε ότι αυτό θα πραγματοποιούνταν, μάλλον θα ήταν γελασμένος. Διότι είναι πολύ μικρό το εύρος των χωρών, που θα την αποτελούσαν. Η Τουρκία αδυνατεί αυτή τη στιγμή να παίξει το ρόλο περιφερειακής υπερδύναμης. Θέλω να επιση-

μάνω στους φίλους μου να μην κοιτάζουν με παρωπίδες και να επισημαίνουμε τα καλά που επιτυγχάνει η χώρα μας, με ανοδικές τάσεις προς το Μάαστριχτ και εντέλει τα στοιχεία αυτά δεν είναι από ένα κόμμα, ή από την κυβέρνηση, αλλά στοιχεία από τις αρμόδιες επιτροπές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ τον κύριο Κουσόπουλο. Με τη συναίνεσή σας, να διακόψουμε εδώ και να συνεχίσουμε αύριο, οπότε θα γίνει και η επιλογή των επτά, που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια.

Αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι κάναμε πάρα πολύ καλή δουλειά. Εγώ θέλησα να μην ακολουθήσω, όπως λέμε, σφικτή διαδικασία. Σας άφησα να πείτε όσα θέλετε, δεν διέκοψα κανέναν από την τοποθέτησή του. Είπατε ό,τι θέλατε, έστω και ακραία επικριτικά. Ήρθα εδώ για να ακούσω έφηβους, που πιθανόν να έλεγαν πράγματα, που θα ήταν αδιάφορα, τουλάχιστον για μένα, και που ίσως δεν θα δημιουργούσαν ένα ευχάριστο κλίμα. Το αντίθετο, διαπίστωσα ότι το επίπεδο ήταν υψηλότατο. Μακάρι και στην εποχή μου, όταν ήμουν στην ηλικία σας, να είχαμε αυτό το επίπεδο. Αλλά, τελικά, η μια γενιά εργάζεται, για να έρθει κάποια άλλη καλύτερη. Έτσι, με πολύ χαρά και πολύ ικανοποίηση, βλέπω ότι είστε σε ένα επίπεδο, που όχι απλώς ικανοποιεί, αλλά διευκολύνει εμένα, ως Πρόεδρο της Επιτροπής, να προχωρώ τις εργασίες πάρα πολύ ουσιαστικά και με περιεχόμενο τέτοιο, που εμένα τουλάχιστον με ενδιαφέρει.

Στο σημείο αυτό και ώρα 13.30', λύθηκε η συνεδρίαση για τη Δευτέρα, 23 Ιουνίου 1997 και ώρα 17.00'.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ